

DUSNIEUWS

Dusnieuws is een uitgave van het anarchistisch collectief Eurodusnie uit Leiden. Nummer 39, uitgave januari-februari 2003

DE ZWAKSTE SCHAKEL

Big Brother gebruikt het, Expedtie Robinson ook en natuurlijk De Zwakste Schakel. Democratie in zijn meest elementaire, kale vorm, "elk-mens-eén-stem", wordt gebruikt om individuen weg te stemmen, feitelijk - laten we het maar hardop uitspreken - uit de groep te elimineren. The winner takes it all. Zo is het leven, zo is het spel ook.

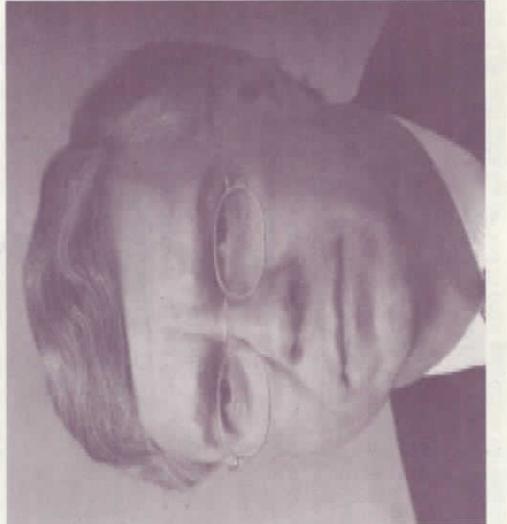
Ideologische brainwashing natuurlijk. De suggestie wordt gewekt dat selectie totdat de sterkste overlijft heel 'natuurlijk' is, of je je nu samen exhibitioneert in een huis volgeplakt met camera's, op een onbewoond eiland zit om te overleven of gezamenlijk een geldbedrag probeert bijeen te sprokkelen waarvan alleen de enige overlijver uiteindelijk profiteert.

Dat de deelnemers aan Expedtie Robinson van tevoren mentaal zijn geprogrammeerd dat overleven uiteindelijk altijd iets te maken heeft met alleen overlijven, zegt misschien wel iets over de kracht van het eliminatievirus dat door de liberaalkapitalistische maatschappij waart. Democratie is volledig geïntegreerd in het "recht van de sterkste", de samenleving is een vechthiéarchie op leven en dood die slechts onder de absolute heerschappij staat van die Grote Aziende Programmamaker. De zwakkere vallen democratisch af, eigen schuld. Voor hen is er het gebed. Uiteraard krijgen we minder in beeld dat de atval-rat-race volledig in scène wordt gezet door de kleine wereldse subprogrammamakertjes die de controle hebben over spelregels en bestaansbronnen ... Natuurlijk hoerde je niet vreemd op te kijken toen Fortuyn en anderen in straat bleken de

duisterste modder uit de Nederlandse bodem naar boven te woeien. Het vleesgeworden cynisme dat zij tot in de perfectie uitbeelden, was allang aan de macht. Controleren, keihard aanpakken, uitsluiten, wegzendend, afstoten, af laten vloeten, kortom: laten arvallen was altijd al onmiskenbaar onderdeel van het bewustzijn van de westere programmamakers aan de hiëarchische top.

Een paar praktijkvoorbeeldjes uit het angstige

recente verleden. De straffe Nawijn ziet wel wat in de doodstraf, de ultieme vorm van wegstemmen natuurlijk, en Rutte (VVD) wil agressieve uitkeringsgerechtigden uit de uitkering stoppen. Sommigen zijn kennelijk meer gelijk dan anderen, dus het agressieve LPF-Kamerlid, de agressieve politieknuppelaar en de uiterst agressieve zuigambtenaar krijgen een extra

gratis dankzij jullie donaties

bonus voor hun goede keiharde aanpakwerk! Ambtelijk geweld is uiteraard wel geroofd, normen en waarden bestaan alleen voor de zwakste schakels. Dat belooft wat voor de komende regeerperiode.

Neo-rechts bracht daar nog het schuldwijzen bij. De kleinburgerlijk correcte monoculturele heilstaat op basis van één of andere gestoorde fantasie over een idylisch, etnisch homogeen en zuiver verleden, wie dat besmeurt, moet weg. Democratie, recht van de sterkste en schuldwijzerij brengen zo een nogal agressief dampend mengsel voort, een soort dictatuur van de meerderheid, of misschien beter: een dictatuur van de conformiteit. De viooltjespolitie controleert of de burger zijn tuintje wel op orde heeft, de camera in het uitgaansgebied of je niet teveel drinkt en het burgerservice-implantaat zorgt voor een nog betere registratie van je bezigheden buiten controle om van de baas in "de baas zijn tijd". De LPF heeft voor haar nieuwe programma zelfs een veiligheidspuntenssysteem ontworpen zodat afwijkenden netjes en gradueel met schuld gebrandmerkt en geëlimineerd kunnen worden.

Schuld laden enwegmaken, dat is zuivere zondebokpolitiek. Het wordt tijd dat we leedereen die moet schuilen voor deze zuiveraars "Linkse Kerk" asiel kunnen aanbieden.

Ernst

DO WE HAVE THE GÂTS?

Op 12 november 2002 verzamelde zich een enorme massa studenten op het Museumplein in Amsterdam om te protesteren tegen de huidige onderwijspolitiek. De manifestatie zou in eerste instantie plaats vinden op 't Plein in Den Haag, maar in verband met een hoeveelheid kermismateriaal die op het Malieveld was opgeslagen besloot Burgemeester Deetman een algemeen demonstratieverbod af te kondigen.

Een kleine groep studenten besloot alsnog naar Den Haag te gaan, om daar, met wit geschilderde gezichten en afgelakte monden, aandacht te vragen voor dit dubieuze stilzwijgen. Echter, ze hadden nog maar net voet gezet op het perron, of ze werden al gearresteerd en afgevoerd. Terwijl in de regeringsstad alles hetzelfde bleef, klom in Amsterdam een angstige Staatssecretaris Anette Nijs van Onderwijs het podium op. Onder een luid gejoel stiefeerde ze naar de microfoon om daar vervolgens ten overstaan van achtduizend studenten de bezuinigingsplannen van de overheid te verdedigen. (Dat krijg je ervan als je zo iets toezegt op nationale televisie.) De eerste paar woorden die ze oplas van haar spiekbrieven waren nog te verstaan: 'Het gaat slecht met ons land. We moeten snijden en ook onderwijs heeft daar nu eenmaal onder te lijden...' Of het nu kwam door de reserve in haar stem, of door het massale geschreeuw van de studenten, de rest van het gejikte betoog over de economische recessie was niet te verstaan.

Immers, zowel mevrouw Nijs als de studenten wisten inmiddels dat de bezuinigingen op het onderwijs helemaal geen politieke toevalligheid zijn. De 358 miljoen euro die de komende vier jaar op het onderwijs gekort 'moet' worden krijgt

namelijk een totaal andere betekenis als het bezuin wordt in samenhang met de andere plannen die het kabinet heeft laten doorschemeren. In plaats van verder te investeren lijkt de overheid dé oplossing voor alle problemen binnen het Nederlandse onderwijsstelsel gevonden te hebben in dat warmhartige wereldwijde wondermiddel van de marktwerking. Omdat het kabinet weigert aparte duidelijkheid te verschaffen, krijgen steeds meer studenten het akelige gevoel dat er hier iets in het geding is dat groter is dan de ambitie van de Nederlandse overheid. Nee, iets dat zelfs groter is dan Fort

vervolg pagina 3

INHOUD DUSNIEUWS 39

- GÂT'S VERDAMME
- BEWEGINGSLEER
- LEKKER VEEL REPRESSIE
- VALT ER WÂT TE KIEZEN?
- AUTONOME ALPINISTEN
- MIJN EERSTE TOP
- SLECHTERE BEDRIJVEN
- DEFIBERAL DEMOCRATIE
- EN ANDER EELTJES

Dusnieuws wordt uitgegeven door het anarchistisch collectief EuroDusnie.

Hoofdkantoor, Boerhaavelaan 345,
dagelijks geopend van in elk geval
14.00 tot 17.00 uur.

Weggeefwinkel, Hooglandsekerkgracht 4,
geopend op donderdag en vrijdag van
14.00 tot 17.00 uur en zaterdag van
11.00 tot 7.00 uur.
Telefoon: 071 5136955
Email: weggeefwinkel@esquat.net

Eetcafe Las Vegas, Koppenhinksteeg 2c,
open op woensdag van 18.00 tot 20.00
uur.

Dagcafé op zaterdagmiddag van 12:00 tot
17:00
Telefoon: 071 5136955

Volkो/infowinkel Tegengif, geopend op
woensdag van 18:00 tot 20:30 en soms op
zaterdag van 14:00 tot 17:00,
Koppenhinksteeg 2c.

Correspondentie naar Dusnieuws:

Redactie Dusnieuws
Postbus 2228
2301 CE Leiden

tel/fax: (071) 5173019

E-mail: info@eurodusnie.nl

Homepage: <http://eurodusnie.nl>

Drukkerij: Mostert & van Onderen!

Langegracht 61, 2312 NW Leiden
Oplage: 800 stuks
Giro-nr: 3184679 EuroDusnie - Dusnieuws
Postbus 2228, Leiden.
o.v.v. Dusnieuws

Abonnementen: Dusnieuws is en blijft gratis.

Voor de productie van het blad zijn wij echter afhankelijk van donateurs. Als richtlijn vragen we je voor vijf nummers een tientje maar je mag natuurlijk ook meer storten. Vermeld op je overschrijving je adres, anders wordt opsturen een probleem.

Laat ook weten hoeveel exemplaren je wil ontvangen. Wij hopen dat je extra exemplaren op openbare plaatsen neerlegt. Kun je echt geen cent missen dan sturen we je de Dusnieuws gratis op. Dusnieuws is te vinden in de meeste alternatieve boekwinkels en informatiecentra. Je kunt je ook op de digitale versie abonneren door ons een mailtje te sturen, je wordt dan indien gewenst ook regelmatig op de hoogte gehouden van de EuroDusnie activiteiten.

De redactie heeft altijd interesse in ingezonden artikelen. Kopij zonder lay-out grappen in platte tekst mailen of uitgeprint opsturen naar bovenstaand adres. Dusnieuws is copy-right vrij dus neem over wat je wil.

De deadline voor Dusnieuws nummer 40 is op 16 februari 2003

Alle artikelen in Dusnieuws worden geschreven op persoonlijke titel.

Wat is er allemaal binnen het EuroDusnie collectief gebeurd sinds de laatste Dusnieuws? Nou niet veel dus, want ook wij hebben het de afgelopen weken wat rustiger aangedaan. Wat we de vorige keer nog vertegen waren te melden is dat het door de Officier van Justitie niet vervolgd zal worden. Er was geen bewijs dat de agent in kwestie EuroDusnie justitieën aangedragen getuigen nog niet heeft gehoord. In vier maanden tijd had men "die niet telefonisch te pakken kunnen krijgen", jaja, zo lusten we er nog wel één. Het slachtoffer, dat van justitie nota bene een schikkingsoorstel van 490 Euro heeft ontvangen (die hijzelf moet betalen!), gaat trouwens in beroep bij de rechtbank. Deze zaak wordt vervolgd.

We hebben ons trouwens half december ook nog even gemengd in het publieke debat aangaande het door de Leidse burgemeester Lemstra gepresenteerde "veiligheidsplan". In een brief aan de Leidse gemeenteraad en het college heeft niet eens aannemelijk kan worden gemaakt dat het bestrijden van een probleem waarvan stad volhangen met camera's, preventief fouilleren mogelijk maken, mobiele politieposten en meer van dat soort spierballenmaatregelen. Al dit wapengekletter zou de burger een veilig gevoel moeten geven. Nu weten Dusnieuwstevigers dat dit geen typisch Leids verschijnsel is maar een landelijke trend die er op gericht is mensen angst aan te jagen en de aandacht af te leiden van echte problemen. Welnu meneer Lemstra, Balkende en consorten. Wij laten ons niet voor hiernameals blaast is uiterst minimaal, terwijl woningnood, studieschulden, racisme en sociale uitsluiting aan de orde van de dag zijn. Ga daar maar eens wat aan doen, nee beter nog SODEMIETER OP!

Dan is er nog het boek dat onder redactie staat van Saskia Poldervaart, universitair docente Politieke Wetenschappen en Vrouwenstudies. Het is voornamelijk geschreven door een aantal van haar studenten. Het boek heet "Leven volgens je idealen" en gaat over moderne sociale bewegingen in Nederland. In dit boek is een hoofdstuk gewijd aan EuroDusnie. Het verhaal van EuroDusnie zelf. Klein nadeel is dat het al weer een beetje gedateerd is, want het beschrijft de situatie tot zomer 2000.

Ons bekroop wel een heel vreemd gevoel toen we het voor ons zagen liggen. Worden we nu geschiedenis of behoort ons nog steeds de toekomst, vroegen we ons af? Het boek is trouwens in de meeste grote boekhandels te koop en kost twintig Euro. Verder hebben we het erg druk met de EuroDusnie projecten in Vrijplaats Koppenhinksteeg. Gelukkig konden we afgelopen maand de vijftigste kameract in onze geldeinden verwelkomen. Het is nog een hele toer om met zoveel mensen de boel arbeidsmigranten, anarchisten, vrijesocialisten, studenten, werkneiders en huismannen en vrouwen. Hoezo integratieproblemen, die lui in Den Haag zijn gek! Waanneer we de wereld inrichten op een manier waarop iedereen zichzelf kan zijn en zich naar eigen inzicht kan ontwikkelen komen we al een heel eind. Wanneer je winst maken voor fundamentele mensenrechten plaatst, van Europa een oorlogszuchtig fort maakt en iedereen in den lande wil dwingen zichzelf als brave consumerende loonslaven mak naar de slachtaankondiging te leiden, vraag je gewoon om problemen. Zo dat is er uit, en nu aan de slag want we hebben nog een wereld te winnen!

REDACTIONEEL

DE REDACTIE IS PATRIARCHAAL

De Schok binnen de redactie van Dusnieuws was groot toen de kritiek langzaam in ons collectieve bewustzijn lekte: De redactie is patriarchaal! Dusnieuws bestaat uit 5 witte hoger opgeleide mannen. Inmiddels mogen we dus wel zeggen dat binnen EuroDusnie een scherpe scheidslijn is binnengeslagen tussen het hoofd- en denkwerk binnen de ideologische voorhoede, zoals de redactie zich kennelijk voelt, en vrouwenvrouwengedwongen zijn zich gedenktig op te stellen tussen de potjes en pannetjes van het Eetcafé en in hun verkoopstersrol in de Weggeerwinkel.

De PGA had gelijk met haar verslag in Dusnieuws #37 dat ieder mens tot zonde is geneigd. Het is voor ons natuurlijk moeilijk te erkennen, maar de cultuur en structuur in de redactie is kennelijk zodanig dat het vrouwen geen mogelijkheden biedt ertussen te komen en zich in denkwerk te ontpleinen. In de redactie is blijkbaar altijd meer waardering geweest voor de scherp formulerende, verbaal agressieve mannelijke 'helden' van het (geschreven) actiewezien', zoals de PGA terecht opmerkte in haar verklaring. Niet alleen blijkt er een monopolie te zijn op toegang tot kennis en middelen om die te verspreiden, de redactie maakt binnen EuroDusnie zelfs de kennis. En vrouwen voelen zich, gezien het gesloten mannenbolwerk dat de redactie is, niet thuis in dit afgeschermd denkweldeinde der mannen.

Maar gelukkig. De anarchisten in de Spaanse Burgeroorlog hadden de Mujeres Libres, wij hebben tot onze grote opluchting naast de PGA zelf feministische studies om ons op onze fouten te wijzen. De patriarchale zone is ook in ons, het is tijd dat het boetelekt wordt aangetrokken.

DE REDACTIE IS NIET PATRIARCHAAL

Gelukkig zakte de spanning wat na de ingezonden brief van Rynke in Dusnieuws #38. Ze heeft gelijk, ieder mens moet als individu worden behandeld. Eigenschappen zijn diffusa en maakbaar, ieder kan kleuren naar wil. De redactie bestaat uit 5 individuen die nu eenmaal teveelal allenaal individueel voor de identiteit hoger opgeleide blanke man hebben gekozen. Kan gebeuren. En zittend plassen kunnen we trouwens allemaal in de redactie! Vandaar dat er toch een beetje verwondend opgekeken werd na de kritiek die we kregen van een lezeres, moederidentiteit van één van onze redactieleden, op de samenstelling van onze redactie. "Het is gewoon 'organisch' zo gegroeid", bromde er één. "We hebben niet eens de kans gekregen seksistisch te zijn zonder vrouwelijke genders in onze redactie", klaagde een ander.

Ons bereikte zelfs het gerucht dat er een matriarchaat zou heersen in andere delen van EuroDusnie, waar de vrouwen aan de hiërarchische top de mannen het zware werk lieten opknappen. Tegenwoordig voelen we ons in de redactie dus niet meer zo beschaamd. Vandaar dat wij met plezier kunnen mededelen dat Alik, die heeft gekozen voor de identiteit van hoger opgeleide blanke man, broerveld is opgenomen in de Dusnieuws-redactie. Natuurlijk hebben we immiddels wel geleerd dat we ons bewust moeten blijven openstellen voor vrouwelijke invloed op ons mooie donateurblad. Dus opstropen die mouwen, vrouwen! Die zogenoemde zwakkere (denk)kracht zit alleen maar in het gender-gendoctrineerde hoofd!

DO WE HAVE THE GÂTS? OVER DE UITDAGINGEN VAN HET NIEUWE NEDERLANDSE STUDENTENPROTEST (vervolg pagina 1)

GÂTS VERDRAG

Wat is nu dat gevoel, die dreiging waarover de regering maar niet over wil praten? Wat is dat grote gevaar waarvan de bezuinigingen slechts een voorbode zijn? Dat is de GÂTS. De GÂTS (General Agreement on Trade in Services) is een internationaal verdrag, afkomstig van de WTO, met als doel het mogelijkmaken van internationale handel in publieke diensten, zoals onderwijs. Het is erop gericht het bedrijfsleven volledig te toegang te geven tot publieke sectoren en iedere handelsbelemmering weg te nemen, ongeacht de achtergrond van die belemmering. De GÂTS bestaat zowat alle maatregelen die een overheid kan nemen: wetten, subsidie- en vergunningenstelsels, en andere beschermingsmaatregelen die genomen worden, bijvoorbeeld in het algemeen belang.

Uitgesloten van de GÂTS zijn in allein die maatregelen van een overheid die 'noch een commerciële basis hebben, noch in competitie zijn met andere dienstaanbieders'. Onderzoek wijst al snel uit dat deze uitzondering het reguliere, publieke onderwijs niet beschermt. In de werkelijkheid zitten in het publieke onderwijs al tal van commerciële elementen verweven en publieke en private onderwijsinstellingen staan vaak al in meer of mindere mate in competitie met elkaar. Volledige toepassing van het GÂTS-verdrag betekent daarom dat overheden geen beleid meer als zodanig kunnen voeren. De verantwoordelijkheid voor het afwegen van publieke en commerciële belangen verschuift van democratisch gekozen regeringen naar ondemocratische, door de WTO aangewezen geschillendcommissies en adviesorganen. Trouwens, zonder dat werkelijke controle op de gang van zaken wordt mogelijk gemaakt.

De Europese Commissie en de regeringen van de lidstaten hebben inzake deze controverse laten weten dat zij wel degelijk in staat willen blijven het publieke onderwijs te financeren en 'beleid' te kunnen voeren. Gelukkig maar, zou je denken. Maar er zijn twee redenen waarom je niet te vroeg moet juichen. Ten eerste is het nog maar de vraag of Europa en haar lidstaten de mogelijkheid hebben en houden. Ten tweede, uit de documenten van de Europese Commissie en diverse lidstaten wordt pijnlijk snel duidelijk welk een beleid dat is. "De kwaliteit van het hoger onderwijs en het onderzoek is een bestissende factor van de internationale aantrekkelijkheid en competitiviteit van Europa." Dit 'beleid' is enkel en alleen gericht op de arbeidsmarkt en de toepasbare wetenschap.

Onderwijs is dus volgens de WTO een commerciële kans die te lang onbenut is gebleven en volgens de EC een wapen in de internationale concurrentiestrijd. Waar zijn de authentieke deugden gebleven zoals onafhankelijkheid, democratie, creatieve en intellectuele ontwikkeling en maatschappelijke zelfbeschouwing? Waar is het vormingideaal gebleven? Die staat bij het grof vuil, naast de milieustandaard en de secundaire arbeidsvoorraarden. Als het aan de WTO en de EC ligt worden onderwijsinstellingen ondernemingen, waar leerlingen consument zijn en klaargestoomd worden voor de arbeidsmarkt als loyale en flexibele werkneemers. Klinkt als een passage uit Huxley's *Brave New World*, maar je moet er nu eenmaal wat voor overhebben om te concurreren met grootmachten als Azië en Amerika...

MARKTWERKING

Het is deze toekomst waar de studenten op het Museumplein voor vreesden. Maar de afgevaardigde die op het podium stond deed haar uiterste best het woord 'markt' niet in de mond te nemen. Dat hadden de studenten door en het gejoel en de handgebaren maakten kenbaar dat ze dat niet langer pikten: ze wilden en willen antwoord op hun vraag. De simpele vraag die ook partijen als GroenLinks en de SP dageleks stellen en waar ze nog steeds geen antwoord hebben gekregen: *Do we have the GÂTS?* De prognoses zijn niet best. Uit een document dat is uitgelekt op een Duits departement blijkt dat ons kabinet aan Amerika reeds een voorstel heeft gedaan om de Nederlandse onderwijsmarkt vrij te geven. (Het GÂTS-verdrag biedt immers een raamwerk waarbinnen dergelijke ruilpraktijken mogelijk worden gemaakt.) Deze, overigens volstrekt geheimgehouden, handelspolitiek van het kabinet, geeft, in samenhang met haar openlijke bereidheid het bedrijfsleven toegang te geven tot de klaslokalen, aanleiding tot zorgen. Vooral nu ontlangs op een onopvallende plek in de krant stond dat de voorgenomen bezuinigingen "niet meer terugdraaid kunnen worden". De vrees van de duizenden studenten die zich hadden verzameld was dus terecht en hun massale betoging heeft het niet kunnen voorkomen. Wat echter nog alarmender is: de tijd om iets tegen de GÂTS en de kabinetssplannen te ondernemen loopt af. De onderhandelingen binnen het GÂTS-verdrag naderen hun ontknoping en het lijkt er sterker op dat de studenten die er iets tegen willen ondernemen nu te maken krijgt met iets dat zij maar al te goed kennen: een deadline.

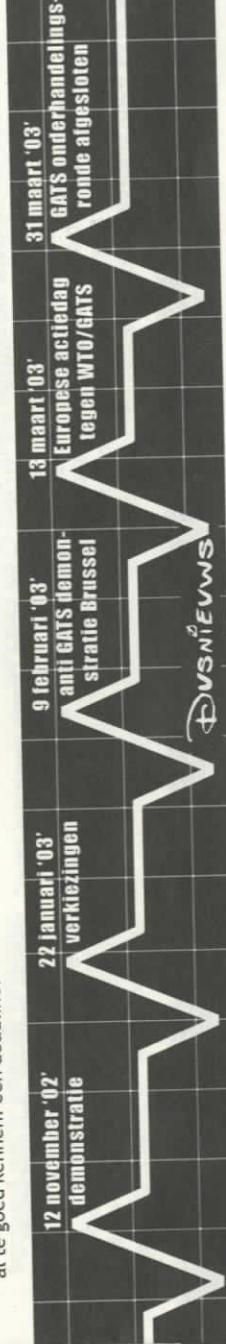
Op 30 juni 2002 moesten de leden van het GÂTS-verdrag hun 'verlanglijstjes' inleveren. Hierop gaven zij aan welke toezeggingen zij van andere leden wensten, bijvoorbeeld ten aan van wederzijdse privatisering. Aangezien de EU onderhandelt voor Nederland, heeft de Nederlandse regering haar voorstellen bij de EU ingediend. Deze zijn vervolgens opgenomen in het Europees voorstel. Na 30 juni begonnen de onderhandelingen hierover en het is de bedoeling dat op 31 maart 2003 de 'lijstjes' worden vastgelegd. Halverwege 2004 moeten ze dan volledig zijn opgenomen in de GÂTS. Waarom is het van belang om dit te weten?

De GÂTS onderscheidt zich namelijk van andere handelsverdragen, daar het gericht is op een steeds verdergaande en *definitieve* privatisering. Als een lid zich eenmaal binnen het raamwerk begeeft, dan is het verplicht, door middel van voortdurende onderhandelingen, steeds meer publieke sectoren te privatiseren, en steeds op diepgaander. Er is dan letterlijk en figuurlijk geen uitweg meer. Als dit proces op dezelfde voet doorgaat, dan bestaat dus de reële kans dat Nederland over een paar jaar gedwongen wordt in te stemmen met een standaardpakket privatiseringsverplichtingen dat 'n weerga niet kent. Afwijzing daarvan zou een economisch isolement met zich meebrengen en hoe het kabinet daarover denkt laat zich raden. Vooralsnog wordt er in de politiek en in de media onvoldoende aandacht besteed aan de GÂTS en het mysterieuze onderwijsbeleid van de regering ten einde een brede maatschappelijke discussie op gang te krijgen. Een dergelijk debat echter wel plaats te vinden, wil er een tegenwicht kunnen worden geboden. Hoe krijg je dat voor elkaar?

Om te beginnen moeten er uiteraard duidelijke tegeneisen worden gesteld. Een manifest of een ander getuigschrift moet ervoor zorgen dat de betrokken politici weten wat de studenten willen. Gelet op het aantal pamfletten dat op 12 november Jongslieven werd uitgedeeld, moet dit geen probleem zijn. Vervolgens dienen er zoveel mogelijk studenten en organisaties gemobiliseerd te worden om druk uit te oefenen op het kabinet. De huidige situatie wijst namelijk uit dat kamervragen onvoldoende zijn. Gelet op de brede coalitie die het platform 12 November binnentrok, moet ook dit geen groot probleem zijn. Bij deze pagina 'de GÂTS en onderwijs' op de politieke agenda te krijgen is er echter één essentieel element dat om voorzichtigheid vraagt, dat van timing. Hoe voorkom je als student dat je in de aan demonstraties en internationale actiedagen? Hoe voorkom je als student dat je in de schaduw komt te staan van de grote boze 'anti-globalisten'?

Op de tijdsbalk staat aangegeven wanneer er wordt gedemonstreerd tegen de GÂTS, wanneer de onderhandelingen aflopen en welke andere data relevant zijn. Bijvoorbeeld, de verkiezingen van 22 januari zijn heel belangrijk, daar een van de meest voor de hand liggende manieren om 'de GÂTS en onderwijs' op de politieke agenda te krijgen, is ervoor te zorgen dat ze onderwerp worden van de verkiezingsstrijd. Dit stuk is niet bedoeld als planner. Het aangegeven tijdsbestek moet enkel inzicht geven in de uitdagingen van het Nederlandse studentenprotest. Aan motivatie, inspiratie en technische kennis ontkraakt het niet. De opdracht is simpel: zorg ervoor dat het kabinet weer in het onderwijs gaat investeren en zorg ervoor dat de democratie binnen de Colleges van Bestuur sterk genoeg is om weerstand te bieden tegen de grillen van marktwerving voor het einde van maart 2003. 0, misschien is dat toch niet zo simpel. Maar het is onze enige kans. Het is nu of nooit. De vraag is dus: *Do we have the GÂTS?*

Aik
Voor degene die naar aanleiding van het bovenstaande zijn overvalen door een dringende behoefte aan duidelijkheid omtrent 'de GÂTS en onderwijs' en voor degene die niet willen wachten op de uitkomsten van de aankomende studentendemonstraties, of voor hen die niet presteren onder tijdsdruk, bestaat er natuurlijk altijd nog de mogelijkheid om rechtstreeks de betrokken politici (lees: volksvertegenwoordigers) te benaderen.
-Joop Wijn (Staatssecretaris Economische zaken): j.wijn@minez.nl
-Marco Braeken (Nederlandse GÂTS-onderhandelaar): M.J.Braeken@minez.nl
-Wim van der Leeuw (plv. directeur Handelspolitiek en Investeringsbeleid): W.H.vanderleeuw@minez.nl

TOPTIEN VAN DE MEEST CRIMINELE BEDRIJVEN

CRIMINALITEIT

Russell Mokhiber and Robert Weissman publiceerden op 3 januari 'The 10 Worst Corporations of 2002'.
list, ofwel de toptien van de meest criminelle bedrijven. 2002 was het jaar van de bedrijfscriminaliteit.
En hoewel verdreven van de voorpagina's door de aankomende oorlog, zijn er nog steeds schandalen.

De lijst van tien had niet gemak kunnen worden gevuld met bedrijven die verwikkeld zijn in financiële schandalen. Maar dat zou - hoewel die kwestie zeer tot de verbeelding spreekt - hebben verhuld dat ook op andere terreinen onfrisse praktijken plaatsvonden. Het bedrijf Anderson - bekend van de 'lopende band'- vernietiging van documenten - vertegenwoordigt in deze sector 'financiën'.

De tien, in alfabetische volgorde:

* Arthur Andersen, wegens het op massale schaal vernietigen van documenten waarmee geprobeerd werd de ingenieuze ENRON-financieringsstructuur te verhullen, de verdwijntruik voor vele miljarden dollars aan belastinggeld en pensioenen.

* BAT, wegens het wereldwijd opzetten van programma's zogenoemd om jongeren van het roken af te houden maar die in werkelijkheid deze praktijk juist aantrekkelijk maken. De gezondheideffecten van 'meeroeken' worden verdoezeld en de pogingen van de Wereld Gezondheids Organisatie om een controle-mechanisme op te zetten worden tegengewerkt.

* Caterpillar, wegens de verkoop van bulldozers aan het Israëlische leger, gebruikt bij de vernietiging van Palestijnse huizen en kantoren.

* Citigroup, enerzijds wegens de intensieve betrokkenheid bij ENRON- en andere financiële schandalen en aan de andere kant wegens haar roofzuchtige leen-praktijken middels het recent overgenomen 'The Associates'.

* DynCorp, wegens het uitvoeren (als onderaannemer van het Pentagon) van militaire diensten zoals het besproeien van coca-plantages in Colombia met gif. Boeren aldaar beweren dat het ook de legale aanplant kapotmaakt en er zijn mensen overleden of ernstig ziek geworden.

MIJN EERSTE TOP

Op 11 december om 4:30 ging de wekker, het was veel te vroeg... Ik had om 06:00 afgesproken met Paco op Utrecht centraal en moest hier voor een klein uur reizen. 'M'n tas had ik al gepakt en gelukkig was ik ook zo slim om de avond ervoor ook nog eens flinke stapel boterhammen te smeren, want daar had ik nu echt geen puf voor. Ik had niet eens geweten wat ik er op zou smeren! Vanaf Utrecht gingen we naar Duitsland om daar liftend verder te gaan naar Kopenhagen om het gebeuren van de EU-top bij te wonen.

Het allerbelangrijkste was om informatie in te winnen voor ons boek 'Globalisering voor jongeren', dat we voor Eurosudnie maken. Waar we moesten beginnen wisten we nog niet precies, eerst maar eens heelhuids aankomen, dan zagen we wel weer verder.

Na dik twintig uur reizen kwamen we aan in Copenhagen. Helemaal aan het eind van ons Latijn (we waren al een paar uur op zoek naar een slaapplaats) vonden we een hotel, waar we de eerste nacht verblijven. Ontbijt was ingebrepen dus 's ochtends maakten we een lunchpakket voor de hele dag, het is tenslotte prijsig in Denemarken en daarom moesten we efficiënt met onze centjes omgaan.

Via het museum van communicatie konden we het internet op, om daar een staappaats te vinden die bedoeld was voor activisten en demonstranten. Een asielzoekerscentrum was speciaal ingericht (door NGO) om duizenden mensen hier voor op te vangen. Voor 70 kronen konden we gedurende het weekend blijven. Je kreeg er een informatie boekje bij en er stonden stands met allerlei leesvoer en materiaal voor de geïnteresseerden.

Non Governmental Organisation (NGO) organiseerde activiteiten in verband met de officiële EU-top. Alle organisaties die betrokken zijn bij NGO hadden ingestemd met de volgende verklaring;

"We, a broad group of NGO's movements and organisations in Denmark, do not support and will actively work against violence as a tool of expression in the political dialogue. We will strive for that activities

De bulldozers van Caterpillar in actie

* M&M/Mars, wegens zijn lauw reactie op berichten over slavernij van kinderen bij productie van cacao en wegens de weigering om tenminste 5 procent van de cacao te kopen bij Fair Trade leveranciers.

* Procter & Gamble, wegens de weigering om iets te doen aan de inzakkende prijzen voor koffiebonen die het levensonderhoud van duizenden boeren in Midden-Amerika en Afrika vernietigde.

Parallel aan de officiële 'European state leader summit', ontmoetten Deense en buitenlandse organisaties elkaar op het NGO forum - People's Summit. Deze top startte op 13 december en eindigde op de 15^e. People's Summit was georganiseerd om het publiek dichter bij de EU te brengen en bevestigingen in dialoog te lokken tussen het publiek en de beleidsmakers van de EU. Het programma dat was opgesteld bevatte veel activiteiten en evenementen. Zo kon je meedoen in conferenties, debatten en workshops. Naast dit waren er o.a. straattheater, Afrikaans dansen, tentoonstellingen en een speelgoed workshop. Alle activiteiten waren gratis en tegen een spotprijs kon er het hele weekend heerlijk gegeten worden.

Voordat je het centrum van Kopenhagen in kon moet je langs een muur van zo'n duizend politieagenten. De meeste jongeren werden aangehouden en gefouilleerd op wapens en drugs. Wij ook, en zo mochten we dik een half uur tegen een muur aan zitten in de kou. "Have a nice stay in Copenhagen", zei men toen we mochten gaan. "There will be no Copenhagen tomorrow!" ...zeiden we tegen elkaar toen we wegliepen, blij dat we konden gaan want we moesten allebei nodig ff naar wc.

Demonstraties waren aan de orde van de dag. Zo'n tienduizend mensen deden per demonstratie mee. Ik zelf had nog nooit in grote demonstraties meegelopen, hoogstens met honderd anderen. Het voelde machtig, als

* Schering Plough, wegens een aantal schandalen, waaronder de weigering om problemen op te lossen die te maken hebben met de productie van tientallen medicijnen (afgekocht door betaling van 500 miljoen dollar aan de Food and Drug Administration).

* Shell Oil, wegens het doorgaan met de bedrijfsvoering die het maakt tot 's werelds meest vervuilende bedrijf (terwijl geprobeerd wordt dit te maskeren door profitering als sociaal en milieubewust bedrijf).

* Wyeth, wegens het marketen van een niet-wetenschappelijk onderbouwde en gevaarlijke hormoon-vervangingstherapie voor vrouwen als 'bron van jeugd'. Onderzoek wees op risico's op borstkanker en andere ziekten bij langdurig gebruik.

De volledige lijst is te vinden op:
<http://www.multinationalmonitor.org>

Russell Mokhiber is redacteur van de Corporate Crime Reporter en Robert Weissman is redacteur van de Multinational Monitor (<<http://www.multinationalmonitor.org/>>). Samen schreven ze 'Corporate Predators: The Hunt for MegaProfits and the Attack on Democracy' (<<http://www.corporatepredators.org/>>).

Rob Bleijerveld

een strijdwagon dat door de straten denderde met een bodschap; boycot Israël, tegen racisme, discriminatie en fascisme en andere bewustmakende acties. Spandoeken en fakkels kleurden de straat. Alles verliep vreedzaam.

Ik had verschillende mensen geïnterviewd en werd zelf ook het een en ander gevraagd door een Deense krant. Wat vind je van Europa? Hoe zit het met globalisering? etc.

Zaterdag op zondagnacht kwamen we thuis en hadden beide zo'n honderd pleuro uitgegeven. Het kan dus toch goedkoop in en naar Denemarken (en terug).

Ik heb zoveel indrukken gekregen in zo'n korte tijd dat ik nog bezig ben deze te verwerken. Ik heb daarom maar weinig verteld en ik kan me voorstellen dat je meer wilt weten.. Je kunt hiervoor surfen naar www.ngoforum2002.dk.

Wouter

In een eind jaren tachtig door de Leidse Invalshoek uitgegeven brochure over de identificatieplicht, begint een artikel met de volgende zinnen: "De hele discussie over het al dan niet invoeren van een identificatieplicht heeft nog het meeste weg van een loopgravenoorlog. De stellingen van voor- en tegenargumenten zijn al jarenlang onveranderd en de partijen schieten maar wat naar elkaar in de hoop dat de ander zich overgeeft. Het enige verschil met een echte oorlog is, dat in dit geval alleen de voorstanders altijd de aanval kiezen. Er is een nieuwe schotenwisseling begonnen". (1)

Zo'n twaalf jaar later is deze passage nog steeds van toepassing. Opnieuw is er een schotenwisseling begonnen, deze keer met als inzet volledige identificatieplicht. Plannen hierover bestaan al sinds de aanvallen van 11 september 2001 maar sinds de voorbereidingen van de invasie van Irak in 2003.

WILSON'S RECORD OF FIELD WORK

ARGUMENTEN EN EEN IDENTIFICATIEPLICHT OP EEN RIJ
De argumenten voor identificatieplicht zijn niet sterk; de argumenten tegen blijven even sterker als altijd. Hier zijn de belangrijkste:

Allisweis BITTE!

HOE DE HOLLANDERS DE NAZI'S EEN HANDJE HIELPEN..

je die niet bij, dan riskeer je in het uiterste geval een boete van 2250 euro, of een gevangenistraf van maximaal 2 maanden.

overheid het recht te eisen dat iemand zich identificeert. Weliswaar bestaat de identificatieplicht in veel omliggende landen al jaren; voor Nederland is het een mijlpaal in de registratie- en controlezucht van de staat, die zich op allerlei terreinen voordoet. Aan dit argument verbonden zijn de historisch bewezen - gevaren van volledige registratie en identificatieplicht voor

HOE DE HOLLANDERS DE NAZI'S EEN HANDJE HIELPEN...

De identificatieplicht is in Nederland altijd een omstreden onderwerp geweest. Bij veel mensen roept het nog steeds herinneringen op aan de tijd van de nazi-bezetting, toen iedereen vanaf 14 jaar verplicht een personenbewijs ('ausweis') moest kunnen tonen (in de huidige kabinettsplannen wordt een leeftijd van 12 jaar gehanteerd). Het is echter een misvatting te denken dat de Duitsers zijn begonnen met het registreren van de bevolking of met de plannen voor een ID-plicht. Reeds uit 1936 stamt het Besluit Bevolkingsboekhouding - iedere gemeente werd verplicht basisinformatie over elke burger op een soort stamkaart te schrijven; deze werd bewaard in het bevolkingsregister. Nog voor de inval van de nazi's was dit systeem geheel uitgewerkt. Al snel na de inval werd duidelijk dat de nazi's een persoonlijke identiteitskaart wilden invoeren. Deze kaart werd ontworpen door de Nederlandse ambtenaar J.L. Lentz, het overijerige hoofd van de Rijksinspectie van de Bevolkingsregister. In de loop van 1941 kreeg elke Nederlander vanaf 14 jaar zijn of haar personenbewijs uitgereikt. Het opsporen en deporteren van joden werd hierdoor een stuk makkelijker voor de nazi's.

Door de beschrijving van de verschillende identificatiemogelijkheden van de bevolking door de staat grote gevaren kon opleveren. Hierdoor was het na de oorlog lange tijd taboe om het onderwerp ter sprake te brengen. Als het gebeurde, kwamen meteen de "ausweis" verhalen boven tafel. In 1971 leidden overheidsplanen voor een volkstelling tot grote protesten. Er werd een "Comité Waakzaamheid Volkstelling" opgericht, en 23.000 mensen weigerden zich te laten registreren. Het door de overheid in kaart brengen van de bevolking werd als overbodige en gevarenlijke bemoeizucht gezien. Een enkele keer kwam het onderwerp identificatieplicht nog op in de jaren zeventig, maar het stuitte altijd op grote weerstand. Toen Minister Korthals Altes zich in 1984 "strikt persoonlijk" uitspreek voor identificatieplicht, stak er een storm van verontwaardiging op in het land. Eén van de organisaties die het onderwerp scherp in de gaten hield was de Stichting Waakzaamheid. De organisatie die immers de rechtvaardigheid niet verloor.

Toch zijn er altijd weer politici die met het plan op de proppen komen, en opvallend vaak komen deze uit de CDA-hoek. Begin jaren negentig is het de minister Hirsch Ballin die, mede als gevolg van de Europese Schengen-akkoorden, met plannen komt voor een "beperkte" identificatieplicht. Door het "beperkt" te noemen, hoopt men het verzet minimaal te houden. Identificatieplicht zou enkel gelden voor het nemen van een nieuwe baan, aanvragen van een uitkering, notariszaken, zwartrijden en voetbalwedstrijden. Voor buitenlanders bestond trouwens sowieso al identificatieplicht, in het kader van het "vreemdelingentoezicht". In de praktijk werd hier echter spaarzaam gebruik van gemaakt.

De plannen van Hirsch Ballin waren er wel direct op gericht om illegalen uit de maatschappij te drijven. Door de verplichting voor werkgevers om kopieën van paspoorten van hun werknemers in het bedrijf te bewaren, werd het voor "illegalen" nog moeilijker ergens een baan te vinden. Inschrijven bij het Arbeidsbureau, of aanvragen van een uitkering, kon ook alleen nog maar met een ID-bewijs. Illegalen werden hierdoor nog verder in de illegaliteit gedreven. Veel mensen protesteerden vanwege dit discriminerende en racistische karakter tegen de Wet Identificatieplicht (WID). Het Autonomo Centrum uit Amsterdam organiseerde een landelijke campagne om werkgevers over te halen geen paspoortkopie in te leveren, of dit enkel te "tonen" aan de werkgever. Duizenden mensen gaven hieraan gehoor, en kwamen zo behoorlijk in de problemen: belastingtechnisch kwamen zij in het anoniemtarief terecht, waardoor zij vaak de helft van hun inkomen verloren. De campagne kon de wet echter niet

de burger is een proces dat met kleine stappen voortgaat. Te grote stappen stuitten op weerstand; het moet altijd lijken alsof de nieuwe stappen een beperkt doch logisch vervolg vormen op eerdere stappen. De aangevoerde argumenten lijken redelijk - je kunt er eigenlijk niet op tegen zijn: bestrijding van corruptie, misdaad, drugshandel, fraude, terrorisme. En dus volgt de ene stap na de andere: het fiscaal nummer, later het sociaal-fiscaal nummer, de door computers leesbare streepjescode op het paspoort, cameratoezicht, politie- en AIVD-bevoegdheden die steeds worden uitgebreid, het Europees aanhoudingsbevel, het ultieme doel is iedereen in alle mogelijke omstandigheden identificeerbaar te maken: hierbij is biometrie (elektronische registratie en herkennung van lichaamskenmerken) een belangrijk middel voor de toekomst.

Een interessante vraag is wat nu werkelijk de bedoeling is van de overheid met de volledige identificatieplicht. Het lijkt erop dat de overheid de bevolking in een permanente staat van angst en onveiligheid wil houden, en deze situatie wil gebruiken voor het door de burger vrijwillig opgeven van het laatste restje privacy en zelfstandigheid ten opzichte van de autoriteiten. De ideale omstandigheden worden gecreëerd om alle ongewenste elementen (illegalen, vreemdelingen, criminelen, onaangepasten, daklozen, psychiatrische patiënten, drugs- of alcoholverslaafden) nauwkeurig te registreren en observeren, en zo nodig uit de maatschappij te filteren. Het eindeel is een samenleving die in elk aspect is gericht op maximale efficiëntie en economisch nut en gehoorzaamheid, en waarvan iedereen die hierop afwijkt, deson

"MENSEN DIE ERTEGEN ZIJN, HEBBEN IETS TE VERBERGEN"

En nu zitten we dus met ver uitgewerkte plannen voor een volledige identificatieplicht. En tijden zijn veranderd, verzet tegen staatscontrole is veel kleiner dan voorheen, De tijden zijn veranderd, verzet tegen staatscontrole is veel kleiner dan voorheen,

tegen 'onveiligheid'. En dan is er natuurlijk het terrorisme. In de Tweede Kamer is zich een duidelijke meerderheid voor volledige identificatieplicht aan het aftrekken. Van het CDA is bekend dat deze partij al zeer lang voorstander is. De PvdA en kleinrechts zijn aan het glrijden. De VVD en D66 zijn lange tijd tegen geweest, maar ook hier heeft het laatste restje liberalisme het moeten afleggen tegen de controlezucht en veiligheidspsychose. Uit opiniepeilingen blijkt dat een meerderheid van de bevolking voor invoering is. Een steeds vaker genoemd cliché-argument luidt: "Mensen die er tegentegen 'onveiligheid'." Hans in het artikel "Steeds ongevraagd tonen", brochure invalshoek identificatieplicht 1989
David (1) "Laat zien wie je bent, anders ga je mee", NRC, 1/12/02
(2) VK 16-12-02

TOPTIEN VAN DE MEEST CRIMINALE BEDRIJVEN

TOPTIEN VAN DE MEEST CRIMINALE BEDRIJVEN

Russell Mokhiber and Robert Weissman publiceerden op 3 januari 'The 10 Worst Corporations of 2002'.
list, ofwel de toptien van de meest criminale bedrijven. 2002 was het jaar van de bedrijfscriminaliteit.
En hoewel verdreven van de voorpagina's door de aankomende oorlog, zijn er nog steeds schandalen.

De lijst van tien had met gemak kunnen worden gevuld met bedrijven die verwickeld zijn in financiële schandalen. Maar dat zou - hoewel die kwestie zeer tot de verbeelding spreekt - hebben verhuld dat ook op andere terreinen onfrisse praktijken plaatsvonden. Het bedrijf Anderson - bekend van de 'lopende band' - vernietiging van documenten - vertegenwoordigt in deze de sector 'financiën'.

* Arthur Andersen, wegens het op massale schaal vernietigen van documenten waarmee geprobeerd werd aantrekkelijk maken. De gezondheidseffecten van 'meeroeken' worden verdoezeld en de pogingen van de Wereld Gezondheids Organisatie om een controle-mechanisme op te zetten worden tegengewerkt.

* BAT, wegens het wereldwijd opzetten van programma's zogenaamd om jongeren van het roken af te houden maar die in werkelijkheid deze praktijk juist aantrekkelijk maken. De gezondheidseffecten van 'meeroeken' worden verdoezeld en de pogingen van de Wereld Gezondheids Organisatie om een controle-mechanisme op te zetten worden tegengewerkt.

* Caterpillar, wegens de verkoop van bulldozers aan het Israëlische leger, gebruikt bij de vernietiging van Palestijnse huizen en kantoren.

* Citigroup, enerzijds wegens de intensive betrokkenheid bij ENRON- en andere financiële schandalen en aan de andere kant wegens haar roofzuchtige leen-praktijken middels het recent overgenomen 'The Associates'.

* DynCorp, wegens het uitvoeren (als onderaannemer van het Pentagon) van militaire diensten zoals het besproeien van coca-plantages in Colombia met gif. Boeren aldaar beweren dat het ook de legale aanzant kapotmaakt en er zijn mensen overleden of ernstig ziek geworden.

De bulldozers van Caterpillar in actie

Rob Bleijerveld

* M&M/Mars, wegens zijn lauw reactie op berichten over slavernij van kinderen bij productie van cacao en wegens de weigering om tenminste 5 procent van de cacao te kopen bij Fair Trade leveranciers.

* Procter & Gamble, wegens de weigering om iets te doen aan de inzakkende prijzen voor koffiebonen die het levensonderhoud van duizenden boeren in Midden-Amerika en Afrika vernietigde.

MIJN EERSTE TOP

Op 11 december om 4:30 ging de wekker, het was veel te vroeg... Ik had om 06:00 afgesproken met Paco op Utrecht centraal en moest hiervoor een klein uur reizen. M'n tas had ik al gepakt en gelukkig was ik ook zo slim om de avond ervoor ook nog eens flinke stapel boterhammen te smeren, want daar had ik nu echt geen puf voor. Ik had niet eens geweten wat ik er op zou smeren! Vanaf Utrecht gingen we naar Duitsland om daar liftend verder te gaan naar Kopenhagen om het gebeuren van de EU-top bij te wonen.

Het allerbelangrijkste was om informatie in te winnen voor ons boek 'Globalisering voor jongeren', dat we voor Eurodisnie maken. Waar we moesten beginnen wisten we nog niet precies, eerst maar eens heelhuids aanpakken, dan zagen we wel weer verder.

Na dik twintig uur reizen kwamen we aan in Copenhagen. Helemaal aan het eind van ons Latijn (we waren al een paar uur op zoek naar een slaapplaats) vonden we een hotel, waar we de eerste nacht verblijven. Ontbijt was inbegrepen dus 's ochtends maakten we een lunchpaket voor de hele dag, het is tenslotte prijzig in Denemarken en daarom moesten we efficiënt net onze centjes omgaan.

Via het museum van communicatie konden we het internet op, om daar een slaapplaats te vinden die bedoeld was voor activisten en demonstranten. Een asielzoekerscentrum was speciaal ingericht (door NGO) om duizenden mensen hiervoor op te vangen. Voor 70 kronen konden we gedurende het weekend blijven. Je kreeg er een informatie boekje bij en er stonden stands met allerlei leesvoer en materiaal voor de geïnteresseerden.

Non Governmental Organisation (NGO) organiseerde activiteiten in verband met de officiële EU-top. Alle organisaties die betrokken zijn bij NGO hadden ingestemd met de volgende verklaring;

"We, a broad group of NGO's movements and organisations in Denmark, do not support and will actively work against violence as a tool of expression in the political dialogue. We will strive for that activities

* Schering Plough, wegens een aantal schandalen, waaronder de weigering om problemen op te lossen die te maken hebben met de productie van tientallen medicijnen (afgekocht door betaling van 500 miljoen dollar aan de Food and Drug Administration).

* Shell Oil, wegens het doorgaan met de bedrijfsvoering die het maakt tot 's werelds meest vervuilde bedrijf (terwijl geprobeerd wordt dit te maskeren door profitering als sociaal en milieubewust bedrijf).

* Wyeth, wegens het marketen van een niet-wetenschappelijk onderbouwde en gevaarlijke hormoon-vervangingstherapie voor vrouwene als 'bron van Jeugd'. Onderzoek wees op risico's op borstkanker en andere ziekten bij langdurig gebruik.

De volledige lijst is te vinden op:
<http://www.multinationalmonitor.org>

Russell Mokhiber is redacteur van de Corporate Crime Reporter en Robert Weissman is redacteur van de Multinational Monitor (<http://www.multinationalmonitor.org/>). Samen schreven ze 'Corporate Predators: The Hunt for MegaProfits and the Attack on Democracy' (<http://www.corporatepredators.org/>).

EU-TOP IN
DENEMARKEN

een strijd tegen dat door de straten denderde met een bodschap; boycot Israël, tegen racisme, discriminatie en fascisme en andere bewustmakende acties. Spandoeken en fakkels kleurden de straat. Alles verliep vreedzaam.

Ik had verschillende mensen geïnterviewd en werd zelf ook het een en ander gevraagd door een Deense krant. Wat vind je van Europa? Hoe zit het met globalisering? etc.

Zaterdag op zondagnacht kwamen we thuis en hadden beide zo'n honderd pleuro uitgegeven. Het kan dus toch goedkoop in en naar Denemarken (en terug).

Ik heb zoveel indrukken gekregen in zo'n korte tijd dat ik nog bezig ben deze te verwerken. Ik heb daarom maar weinig verteld en ik kan me voorstellen dat je meer wilt weten.. Je kunt hiervoor surfen naar www.ngoforum2002.dk.

DVSNIJWS

Wouter

OP DE BARRICADEN VOOR BASISDEMOCRATIE

De wereld is meer dan ooit tevoren in beweging, maar dan wel in de verkeerde richting. Een richting die leidt tot groeiende tegenstellingen en confrontaties tussen mensen en ernstige milieuverviling. Ondanks enkele jaren van hooggevend mondiaal antikapitalistisch protest, waarbinnen basisdemocratische bewegingen een voortrekkersrol speelden, lijkt een rechtvaardig en duurzaam perspectief verder weg dan ooit. Het aanzien van politieke partijen en parlementaire democratie is tot een nulpunt gedaald. Basisdemocratische bewegingen weten daar vooralsnog geen slaatje uit te slaan. Gedachtengoed handig te verpakken in een populistisch anti-regenten verhaal. De vraag dringt zich op hoe basisdemocratische bewegingen het politiek initiatief weer in handen kunnen krijgen en hoe de rusteloze massa kan worden gewonnen voor een anti-autoritair alternatief.

ANDERSGLOBALISTEN IN HET DEFENSIEF

Even leek het de goede kant op te gaan. De serie internationale protesten rond vrijhandelbijeenkomsten met als internationale hoogtepunten de protesten in Seattle (November 1999), Praag (September 2000) en Genua (2001) mobiliseerden miljoenen mensen voor een andere wereld. Hoewel de ideeën over hoe die andere wereld er uit moet zien nogal uiteenlopen, vonden mensen elkaar in een gedeelde kritiek op neoliberaleisme, het nieuwe jasje van het kapitalisme. De beweging heeft in korte tijd de gevolgen van economische globalisering op de wereldpolitieke agenda gezet. Ook de diversiteit binnen de andersglobaliseringbeweging is imposant en inspirerend. De beweging weet de op de been gebrachte mensenmassa echter tot op heden niet te vertalen in duurzame tegennacht.

Al snel blijkt dat de maatschappelijke elites niet van plan zijn zich iets van de andersglobalisten aan te trekken. Ze weten daarentegen de beweging steeds meer voor haar eigen kar te spannen. De protesten werden daardoor steeds vaker manifestaties van onmacht. De geburtenissen in Genua, waar een fascistische politiemacht inbeukte op demonstranten, met als tragisch dieptepunt de dood van Carlo Giuliani, maakte dit eens te meer duidelijk. Even leek het er op dat het beseft, dat de beweging zich op een doodlopende weg beyond, zou leiden tot een wereldwijde heroriëntatie op de te volgen strategie. De door de beweging tijdens de G8 bijeenkomst in Genua gevoerde leus "Wij zijn met 6 miljard, jullie maar met z'n achten" maakte duidelijk dat de macht van het getal begrensd is en dat er meer dan protesten alleen nodig zijn om het kapitalisme te verslaan. Met name na Genua werd binnen de beweging druk gediscussieerd over hoe het verder moet. De gebeurtenissen op elf september maakten echter aan de meeste discussies een abrupt eind.

De andersglobaliseringbeweging was zich er namelijk van meet af van bewust dat de gevolgen van de onvermijdelijke vergeldingsactie verstrekkend zouden zijn. Er werd niet alleen gevreesd voor een oorlog, men voorzag dat regeringen wereldwijd de kans zouden grijpen om enerzijds de aandacht af te leiden van de op stapel staande economische recessie en tegelijk af te rekenen met andere 'vijanden van het westen'. "You are either with us or against us" verwoordde Bush de dreiging treffend. Angst maakte zich van de ene op de andere dag meester van de wereld. Aangevoerd door de VS, begonnen regeringen wereldwijd hun oorlog tegen het terrorisme. Vrijheden en sociale verworvenheden werden van de ene op de ander dag tot gevaar voor de samenleving verklaard. Het ene na het andere land kondigde verregaande maatregelen aan om de 'veiligheid' te vergroten. Deze maatregelen treffen niet name het armere deel van de wereldbevolking, boven dien wakkerden ze de ontketende angst alleen nog maar verder aan.

De eens zo succesvolle en hooggevende andersglobaliseringbeweging verklaarde aanvankelijk nog dat de oorlogsreiging haar juist sterker zou maken. Het tegendeel was echter waar, na elf september liep de beweging meer dan ooit achter de feiten aan.

Waar de andersglobalisten vóór Genua nog een belangrijke stempel wist te drukken op

het politieke debat waren zij na elf september volledig in de verdediging gedwongen.

Aan de broodnodige heroriëntatie van de te volgen strategie kwamen de andersglobalisten niet meer toe.

DRIE-EENHEID

Een deel van de basisdemocratische andersglobalisten richtte na elf september zich op de anti oorlogsbeweging. De oorlog wordt - en niet geheel ten onrechte - door vele gezien als verlengstuk van westere neoliberal politiek, waar wisselend met economische en militaire middelen gestreden wordt om de politieke en economische hegemonie.

Hoe begrijpelijk deze overstap naar de anti oorlogsbeweging ook moge zijn, het leidde wel tot herhaling en variaties op de praktijk en gevoerde strategieën van de andersglobaliseringbeweging waarvan de houdbaardatums inmiddels is overschreden. Demonstraties en acties, soms internationaal gecoördineerd, voeren binnen anti-oorlogsbeweging de boventoon, terwijl de ervaringen van de andersglobaliseringbeweging laten zien dat alleen 'reageren' niet voldoende is. Je kunt met een reactieve politieke strategie wel harte ontwikkelingen openbaren en deze daardoor mogelijk enigszins afremmen, maar voor het bereiken van een fundamenteel andere politiek moeten vooral de fundamenteinen van de 'oude politiek' worden bestreden en vervangen door iets beters. Zolang nationale staten op aarde de dienst te maken zullen oorlogen elkaar opvolgen, zoals kapitalisme pas echt goed tot haar recht komt in een parlementaire democratie. Het gaat hier om een drieeenheid die de afgelopen eeuw niet alleen tal van oorlogen heeft veroorzaakt, maar die ook uitbuiting organiseert en institutionaliseert. Dit leert ons één eeuw parlementair kapitalisme, wat overigens niet wil zeggen dat er niet door andere politieke systemen oorlogen zijn gevoerd.

Het gaat er daarom niet om een groter stuk van de cake op te eisen, maar om het recept te veranderen. Daarvoor zullen we buiten parlementaire en reactieve kaders moeten treden om ons eigen terrein te creëren, waar we de oorzaken van oorlogen en uitbuizing kunnen bestrijden. Dit vraagt om een herdefiniëring

van het begrip 'politiek', waardoor politiek iets van, voor en door iedereen wordt in plaats van een zaak voor beroepshotemetoten. Concreet zou dit kunnen met behulp van (nog op te zetten) parallele - basisdemocratische - organisaties, die door haar organisatorische opzet en praktijk toegankelijk zijn voor grote groepen mensen. Deze organisaties zouden hun activiteiten vooral (maar niet enkel) moeten richten op het identificeren van de belangrijkste punten waarop maatschappelijke onvrede bestaat, of met andere woorden mensen te organiseren zijn. Op deze terreinen zouden basisdemocratische alternatieven kunnen worden geformuleerd en middels directe actie worden gerealiseerd of afgewongen.

Eigenlijk is het knap onbegrijpelijk dat er binnen het anti-autoritaire deel van de andersglobaliseringbeweging nagenoeg geen aandacht wordt geschonken aan het promoten van basisdemocratie als alternatief voor autoritaire, kapitalistische staatssystemen. Ondanks de indrukwekkende hoeveelheid energie en originaliteit die de afgelopen jaren door de basisdemocratische bewegingen wereldwijd ten toon is gespreid, is weinig gedaan om de basis en voorwaarden van ons alternatief aan de mens te brengen, namelijk basisdemocratische controle en besluitvorming over de manier dat we het samen leven organiseren. Er wordt weliswaar veelvuldig gewezen op het ondemocratische karakter van met name vrijhandelorganisaties (waar staten hun handelsbeleid op elkaar afstemmen) en de ondemocratische gevolgen van vrijhandel. Toch voert ook bij de westere basisdemocratische bewegingen de *kritiek op*, en de *actie tegen* altijd de boventoon. Een helder en nadrukkelijk pleidooi voor radicale democratisering van de maatschappij en economie, praktisch kracht bijgezet met de opbouw van toegankelijke basisdemocratische organisaties, ontbreekt helemaal of sneeuwdie onder in anti-betogen(2).

Hier voor is niet één specifieke oorzaak aan te wijzen. Binnen de anarchistische beweging bijvoorbeeld wordt traditioneel sowieso heel verschillend gedacht over de mate en vorm waarop formele organisaties wenselijk is, maar er zijn ook een aantal moderne beweging-trends die helpen begrijpen waarom de strijd tegen de strijd voor domineert. Twee daarvan zijn het activisme en de rol van inter-netwerken.

TRENDS IN BEWEGING

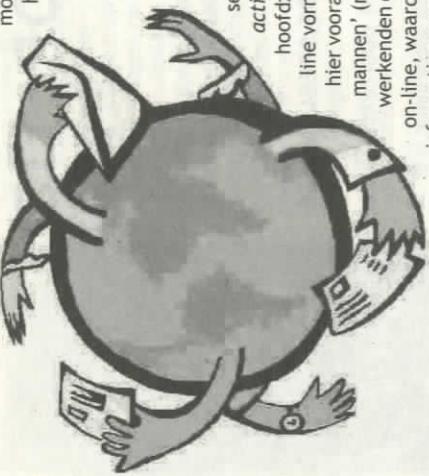
Activisme is ongetwijfeld één van de meest beeldbepalende bezigheden van de westere basisdemocratische bewegingen. Activisme heeft tot doel om met buitenparlementaire middelen (het stellen van een daad) een politiek doel na te streven. Nederland telt nogal wat mensen die zich structureel met activisme bezig houden. De activisten komen bijeen in en rond zogenaamde 'actiegroepen'. De actiegroepen hebben dikwijls een wisselende samenstelling en de interne organisatiemijswijze is voornamelijk informeel (3). Van een formeel lidmaatschap en formele organisatiestructuur is zelden sprake. Om actief te kunnen worden in een actiegroep moet je worden geïntroduceerd door iemand die al lid is, anders rest je weinig anders dan wachten totdat er een openbare actie wordt aangekondigd om daar contacten proberen te leggen. Deze manier van werken maakt het lastig voor autoriteiten om inzicht te krijgen in en controle over het doen en laten van de actiegroepen.

Het is tegelijk ook het grootste nadeel van de actiegroep. De organisatorische opzet, met informelheid als belangrijkste organisatiemodus, maakt de meeste actiegroepen ontoegankelijk, ondoorzichtig en elitair. Het gesloten karakter van een actiegroep wordt vaak gerechtvaardigd met het argument dat de gehemelzinnigheid bij sommige acties nu eenmaal een vereiste is. Dat valt op zichzelf natuurlijk niet te bestrijden, maar de consequentie is wel dat de politieke arena door activisme eerder wordt vernauwd dan verbreed. Je zou kunnen zeggen dat de hierboven omschreven soort actiegroepen een nieuwe categorie beroeps politici creëren, terwijl het toegankelijk maken van 'politiek' voor nu nog uitgesloten mensen, juist een belangrijk doel van de basisdemocratische beweging zou moeten zijn.

Mogelijk is een deel van de activisme-cultuur (als stijl van politiek bedrijven en vaak ook leven) te verklaren door het gegeven dat de meeste acties toch voorvalt in een luxe positie worden gevorderd. Het gaat hier in tegenstelling tot het verarmde Zuiden, zelden om acut lichaamsbehoud. (4)

En tweede belangrijke trend binnen de andersglobaliseringbeweging is de almaar toenemende rol van het internet. Behalve kennisluitwisseling, via onder meer webpagina's, heeft met name het 'internetwerk' sinds half jaren negentig een vogelvlucht genomen. Een ondoorzichtig woud aan uitermate vloeiende en informele Internet communicatie-en samenwerkingsplatforms bepalen, voor een groot deel de praktijk van de andersglobaliseringbeweging. Zonder de voor een relatieve grote groep mensen betaalbare toepassingsmogelijkheden van het internet, dat sociale bewegingen wereldwijd met elkaar verbindt, had de mensheid waarschijnlijk nooit van de andersglobaliseringbeweging gehoord. Hoewel het internet ogen schijnlijk onbeperkte

DEMONSTRATIE TEGEN REPRESSIE EN SCHIJNVEILIGHEID

Door Comité Der Activisten Voor Vrijheid en Democratie

mogelijkheden biedt, kleven aan het huidige gebruik een fikse reeks nadelen, waarvan we de belangrijkste noemen. In de praktijk blijkt namelijk dat actieve deelnemers aan internetworken die met de andersglobaliseringbeweging zijn verbonden, een zaak is voor een selecte groep professionele desktop activisten, oftewel activisten die hoofdzakelijk hun politieke activiteiten online vormgeven. Het ligt voor de hand dat het hier vooral om 'redelijk welgestelde blanke mannen' (met veel vrije tijd) gaat. Vrouwen, werkenden en niet-westerlingen zijn veel minder online, waardoor hun veel communicatie en informatiegewoong ontgaat. Mensen en sociale bewegingen in het Zuiden bungelen ergens onderraan wat betreft internet gebruik. (5)

Bovenstaande heeft het gevolg dat diegenen die het meest te lijden hebben onder uitbuiting en onderdrukking vrijwel geen deel kunnen uit maken van de belangrijkste internationale coördinatieplatforms die zich inzetten voor (ook) hun bevrijding. Wanneer we er van uit gaan dat "de bevrijding van de arbeidersklasse alleen het werk kan zijn van de arbeidersklasse zelf" (citaat van Marx) is dit een hoogst verontrustend gegeven. Er kleven echter meer nadelen aan de verschuiving van 'de strijd' naar het virtuele. In de praktijk blijkt dat zich de internetrevolutie een groot deel van de besluitvormingsprocessen zicht heeft verplaatst naar het internet, net als de communicatie en discussie die aan besluitvorming voorafgaat. Dit geldt overigens nog het meest voor internationale samenwerkingsverbanden, waar vanwege de afstanden tussen deelnemende organisaties het interne het belangrijkste communicatie- en coördinatieplatform is. Het gevolg van deze trend is elitevorming en uitholling van de traditionele momenten voor en wijzen van, basisdemocratische besluitvorming. Een dollar één stem is wordt zo vervangen door één modem één stem terwijl dat toch niet de bedoeling kan zijn.

DE WEG IS HET DOEL

Met activisme en netwerken is niets mis, zolang het maar binnen basisdemocratische kaders plaatsvindt en geen doel op zich wordt. Wanneer tegenmacht opbouwen het doel is, zullen we ons basisdemocratisch alternatief voor kapitalisme en autoritarisme ook moeten belichamen in onze eigen organisaties. De weg is het doel (citaat van Tao). Elitair activisme en de uitholling van basisdemocratische besluitvormingsprocessen door het internet mogen niet plaats vinden. Het opbouwen van duurzame basisdemocratische tegenmacht kan boven dien niet met netwerken en activisme alleen, maar schreeuw om toegankelijke basisdemocratische organisaties.

Anarchisten kunnen hun inspirerende en richtinggevende rol binnen de bredere andersglobaliseringbeweging alleen dan herwinnen, wanneer zij hun theorie en praktijk vernieuwen en de ideologisch losgeslagen mensenmassa weten te organiseren binnen een nieuw soort samenwerkingsverbanden. Oud links was en is niet in staat dit te doen, daarvoor is zij door eigen toedoen teveel in diskrediet geraakt. De tijd dringt want het moet duidelijk zijn dat voorlopig vooral populistisch rechts garen spint bij de ontideologisering en flexibilisering van het electoraat.

De nieuwe te vormen organisaties zouden zich niet alleen moeten beperken tot de traditionele radicaal linkse strijdpunten, maar zich moeten manifesteren op alle voor het samen/leven belangrijke gebieden - en omdat niet regeren vooruitzien is, zouden zij uiteindelijk tezamen de staat moeten kunnen vervangen.

De organisaties moeten een thuis kunnen bieden aan de grote en groeiende groep mensen die genoeg hebben van *marktpartijpolitiek*, en die noch in de arbeiders- en verzorgingstaat een alternatief zien. Er vallen een aantal belangrijke lessen te leren van de andersglobaliseringbeweging. Zo is één van de aantrekkelijke kanten van deze beweging dat het zoekt naar samenwerkingsvormen die, binnen een niet al te nauw politiek en organisatorisch kader, ruimte geven aan verschillende culturen van (samen-) leven en (samen-) werken. Dit streven heeft haar de afgelopen jaren geen windvieren geleid en zou behalve in de andersglobalistennetwerken ook binnen de te vormen basisdemocratische organisaties uiting moeten krijgen.

Wat betreft de te ontpleinen activiteiten zullen deze naast het activeren tegen zichzelf moeten bezighouden met het organiseren van directe actie (6) vóórdie. Te denken valt aan het ontwikkelen, in praktijk brengen en promoten van basisdemocratische alternatieven.

Tenslotte moeten onze organisaties ook plaatsen zijn om te dansen en te vieren, niet alleen op de uiteindelijke overwinning, maar ook op feit dat we samen strijden en samen zijn, want dat is in deze donkere dagen al heel wat.

Marco

(1) Anarchisten zijn voor basisdemocratie en verbinden hieraan een specifieke politieke stellingname (bijvoorbeeld ten aanzien van de staat)

(2) Er zijn natuurlijk altijd uitzonderingen. Zo zijn er de afgelopen twee jaar in de VS initiatieven genomen om regionale anarchistische federaties te vormen. Ook bestaan sinds lange tijd anti-autoritaire stromingen zoals het anarchosyndicalisme en het communalisme. Allen streven ze een uitgewerkte alternatieve maatschappelijke organisatiemodel na.

(3) Lees ook eens de 'Tiranne van structuurloosheid': [http://squat.net/eurodisnieuws/articles/disnieuws/2002/tiranne.htm](http://squat.net/eurodisnie/articles/disnieuws/2002/tiranne.htm)

(4) Lees ook 'Give up activism': <http://www.eco-action.org/do/d/no9/activism.htm> het postscript dat daarna is geschreven en trouwens de kritiek grotendeels weer terugneemt. Erg flauw en onterecht mijns inziens.

(5) Lees ook: Kommunikatietechnologie. Gouden kalf of paard van Troje? <http://squat.net/> eurodisnieuws/articles/disnieuws/2000/troje.htm

(6) Met directe actie bedoelen we actieformen die gericht zijn op het via buitenparlementaire wegen direct resultaten boeken.

Op zaterdag 1 maart 2003 zal het Comité Der Activisten Voor Vrijheid en Democratie (CDAVD) een demonstratie organiseren om de veiligheidsthemas van de politieke partijen ter discussie te stellen en een krachtig protest te uiten tegen de toenemende represie van politie en justitie.

De demonstratie wordt bewust in Den Haag gehouden, omdat het juist daar zo moeilijk is een goede demonstratie te houden. Keer op keer worden spontane acties de kop in gedrukt, worden nette demonstraties ingekapseld en monddood gemaakt en moeten aktievoerders zich voor het minste of geringste verantwoorden voor een rechter. Onder de smoes dat demonstraties minimaal vier dagen van te voren gemeld moeten worden, zijn adhoc demonstraties al per definitie verboden. Helaas melden de ontwikkelingen in de wereldpolitiek zich lang niet altijd vier dagen van te voren. De politie Haaglanden schendt steedsalmaar de rechten van burgers om te demonstreren, zelfs wanneer deze demonstraties ruim van te voren zijn gemeld en er duidelijke afspraken zijn gemaakt. Menig protest is in Den Haag uit de hand gelopen omdat de politie zich niet aan de afspraken hield en niet andersom zoals de politie graag doen laten geloven.

Naast de represie, die er toch al was in Den Haag, zullen kritische burgers steeds verder in een hoek worden gedrukt door represieve maatregelen en verruiming van diverse wetsartikelen. En niet alleen kritische burgers kunnen het slachtoffer worden van deze politiek gedrukt hebben gekregen en daarmee van bijna alle burgerrechten worden uitgesloten. Zeker na de aanslagen in Amerika en de moord op Fortuyn is de politiek ernstig verrechters. De gevolgen daarvan beginnen we langzamerhand te merken. Steeds meer worden bepaalde groepen mensen gecriminaliseerd en wordt er een negatieve stemming tegen deze groep gerecreëerd. Zo worden milieuaktivisten afgeschilderd als vrienden van Volkert, dierenrechtenaktivisten als brandstichters en moordenaars en moslims en andersglobalistisch als terroristen.

Het CDAVD is een voor de gelegenheid opgericht comité bestaande uit diverse linkse groepen en individuen, die het tijd vinden voor een krachtig tegengeluid tegen de verrechtersing van de veiligheidsthema's en criminalisering van kritische burgers. Ons doel is van de demonstratie een vrolijk protest te maken met vele creatieve invullingen, die niet zal wijken voor de wil van de politie.

Op 1 maart zullen de verkiezingen voorbij zijn en zullen mogelijk nieuwe partijen aan de macht zijn, maar mogelijk zijn dan de formatiebesprekingen nog bezig. Wij willen met deze demonstratie de politiek waarschuwen dat ze met hun veiligheidsmaatregelen geen schendingen. Wij willen ze duidelijk maken dat de weg naar een verdraagzame maatschappij niet behaald wordt met maar steeds meer represieve maatregelen, zoals hierboven al kort genoemd. Naar dat men zal moeten werken aan fundamentele veranderingen binnen de politiek, economie en gedrag van mensen zelf. Het zal de politiek duidelijk moeten worden dat ze wat meer respect moeten gaan tonen en een einde moeten maken aan de uitbuiting van de natuur, het dier en de mens.

Via deze weg willen we graag iedereen oproepen naar de demonstratie te komen. Al is het alleen maar uit solidariteit met diegenen die steedsalmaar de maatschappij vervolgd en gecriminaliseerd worden, omdat ze zich kritisch hebben gesteld of niet over het juiste papiertje beschikken.

Voor meer informatie:
Comité Der Activisten Voor Vrijheid en Democratie
Postbus 85069, 3508 AB Utrecht
cdavd@yahoo.co.uk
telefoon: 06-23555247

schutteren toen hijzelfgenoegzaam met zijn plannen koketterde het product 'normen en waarden' aan de klant-burger te brengen via marketingtechnieken. Het was oud nieuws over een stokoude methode. Wanna-be politici die zich ophopen rond de enkele democratische zeggenschapsrechten die zijn te vergeven, wisselen even schaamteloos van partij of programma als van wasmiddel. Waar de politieke niche zich in de markt bevindt, daarstromen de politieke winstzoekers toe. De PvdA is het zieligste voorbeeld: zij heeft geen ideologie meer waarmee in goede en in slechte tijden de boer wordt opgegaan, zij kiest eerst de lijm waaraan de meeste kiesconsumanten blijken plakken en past daar de inhoud op aan. Pure machtswellust; de marktrealiteit is het democratische idee van emancipatie door representatie volledig voorbij geschoten en misstaat daarom ook niet in deze lijst, vinden wij.

7) DE PARTIJ ALS BEDRIJF

"Gezocht: missiemanager die ons politieke product naar de kiesklant toe kan vertalen"

Ooit werden politieke partijen voorgesteld als organisaties die de emancipatie van bevolkingsgroepen moesten bevorderen, als verenigingen waarbinnen men politiek bewustzijn kweekte en opkwam voor belangen die kennelijk niet door de 'allerbesten' werden behartigd. Van een eerste poging tot participatie van bevolkingsgroepen in het liberale politieke stelsel is de partij inmiddels een gelukkige verkiezingsmachine geworden die een brand in de kiezersmarkt zet, een politiek product verkoopt en missiemangers aanstelt om het vertrouwen van de kiesconsument te winnen. Kortom, de partij is een bedrijf geworden. Het is geen vereniging meer die - hoe gering ook - burgers nog enigszins bij de politiek betrekt, het is een strik centralistisch top-down geleide hiërarchische appelausgenerator die de politieke missiemanager moet voorbereiden op de leiderspektakels die in de voor de burger afgeschermde politieke arena plaatsvinden en een schijn van democratie moeten ophouden.

Hier kunnen we verder kort over zijn: een politieke markt met partijen als politieke bedrijven lijkt ons niet echt de beste omgeving voor een idee over democratie dat individuele autonomie als leidraad heeft.

8) POPULISME

"Tsjakaaaaaa!!!"

Omdat de rivaliserende elites van besten overengengekomen zijn het infantiel geachte volk als een markt met partijen als politieke bedrijven lijkt ons niet echt de beste omgeving voor een idee over democratie dat individuele autonomie als leidraad heeft.

INFORMATIEDAG OVER PRIVATISERING EN GATS

Op zaterdagmiddag 8 februari zal er een informatiedag over privatisering plaatsvinden. Naast het geven van informatie over privatisering en actuele ontwikkelingen op dat gebied (GATS, vrijmaking van handel in diensten, Public Private Partnerships) is het doel van de middag om aan te zetten te presenteren die de situatie ten goede kunnen veranderen. De bijeenkomst vindt plaats in de Kardagoor (Oudegracht 36 Utrecht) van 13 - 17 uur. Het is een initiatief van XminY en het project Voor de Verandering i.s.m. Corporate Europe Observatory, SOMO en anderen.

De middag zal ook vooruitblikken naar twee volgende gebeurtenissen:

Op zondag 9 februari is door 2 grote Belgische vakbondencentrales (ACV-CSC en ABVV-FGTB), sociale beweging en NGO's een grote demonstratie in Brussel gepland om de aandacht te vestigen op de

binnengehaald. Verzameelaars moeten verzamelen, dus roept u maar! De populair is als het ware het vleesgeworden compromis van (sommige) lagere en hogerelagen in de maatschappij. Hij beschermt de status-quo in ruil voor gunsten aan de lagere echelons. Onvermijdelijke ingrediënten van populisme in een hiërarchisch representatief stelsel zijn dan ook de rustgevende sociale brokken die het volk worden toegeworpen, naast de cultivering van de roep om orde en gezag. Generaal Boulangier deed het eind negentiende eeuw al in de Franse Republiek. Hij werd gefinancierd door een elite van koningsgezinden en zorgde met zijn programma van radical nationisme, anti-democratie en sociale rhetoriek voor een gemeenschappelijk kristallisatiepunt van ontevredenheid en op die manier voor een verticaal verband van verschillende klassen.

Ook het pimmisme blijkt dezelfde sociaal-economische basis te hebben als waar populisten doorgaans op mogen rekenen om zich met een zegekar de politiek binnen te laten rijden: zakelijke, ordehandhavers (leger, politie) en lagere middenklasse zijn oververtegenwoordigd in dezestroming. De LPF en aanverwante mogen in het tijdschrift van de Nieuwe Open Politiek rustig fascistisch worden genoemd, vinden wij. Een beetje hypocriet is wel de kritiek die vanuit de oude elites wordt geleverd op pimmen, nl. conservatieven en ratel-bandieten. Zij kunnen natuurlijk niet met goed fatsoen idioten van hun parlementaire representatie afhouden.

Met Boulanger liep het overigens niet goed af. De generaal werd speelbal in een gevecht tussen rivaliserende elites om de staatsmacht en zijn fractie verloor uiteindelijk de strijd van de zittende machthebbers. Gebroko de hij zich landverrader gebrandmerkt, beroofde hij zich van het leven op het graf van zijn minnares in Brussel ...

9) DE MINDERHEDENHIËRARCHIE

"Ah, uw CV zegt dat u homo bent?"

Representatie betekent niet meer dat de "allerbesten" in het parlement de belangen van de natie behartigen, zoals in het tijdperk van Thorbecke de gewoonte was. De "besten" zijn tegenwoordig de slimmeriken die op basis van een bepaalde persoonlijke eigenschap een bepaald belang of groep zouden kunnen voorstellen in het beperkte kringgetje van 150 mensen met stemprivileges. Individuen tellen niet zóóteken in een representatief stelsel, het gaat om groepsafkomst. Je moet dus de "beste" (hielenlijker, elleboogenvanger, stemvanger, netwerker, dictatoriale besluitnemer, enz) zijn van de groep die je zegt te vertegenwoordigen. Het levert vreemde staatjes politiek gekonkel op. Peter Rehwinkel, PvdA, staat op een slecht verkiesbare plaats en herinnert zich plotseling dat hij eigenlijk op de PvdA-lijst aan de hand van de tijdspanne die is verstreken nadat een bepaalde groep geëmancipeerd is geraakt in de betreffende politieke elite, kan de opgestelde verkiezingslijst van een partij worden geanalyseerd. Een voorbeeld. Eerst bestonden de lijsten uit mannen, toen uit mannen en vrouwen, toen uit witte mannen, witte vrouwen en allochtonen, toen uit witte heteromannen,

Noten:
(1) Te Veldhuis, meest aansprekende uitspraak zoals hij liet optekenen in "Politieke Wijsheden", een uitgave van het Instituut voor Publiek en Politiek (1996);
(2) Jan Marinissen op www.sp.nl, 17 februari 2001.

witte heterrouwzen, allochtonen, homoseksuelen, enzovoort ... De partijlijst is zo een aardige afspeeling van de minderhedenhiërarchie in de samenleving. Misschen is het uiteindelijk toch handiger en vooral rechtvaardiger en democratischer ieder zijn eigen direct democratische recht te laten uitoefenen en gewoon in zijn directe sociale verbanden zijn eigen stem te laten horen. Daarom neemt Dusnieuws uiteraard dit punt op in haar top-tien.

10) NIEUWE POLITIEK

"'Den Haag' moet wakker geschud worden!"

Nieuw Links en D66 uit de zestiger en zeventiger jaren, de volgende generatie jongeren binnen de PvdA en D66, 'Niet-Nix' en 'Opschudding' geheten, de tegentomaatstem, het pimmisme, er is altijd wel weer ruimte voor nieuwe elites die hun plaatsje willen verwerven tussen oude elites en daarvoor zonder scruples gebruik maken van de opstuwend vaart die periodiek opwekt vanuit de inherente ontevredenheid der machtoelozen. Ijdeletuinen, carrièrerejagers en machtwellustigen: het is allemaal oude wijn in nieuwe zakken, het zijn allemaal zelfverklaarde kloofdichters die er voor de burger zijn met frisfrutige ideeën en nieuw elan. Dat het belangrijkste doel eigenlijk is te integreren binnen de bestaande partijelijst heeft Niet-Nix bijvoorbeeld laten zien. De naam zegt het al: zij zijn echt wel wat; dit is echt een goede generatie nieuwe bestuurders die door de partijtop serieus genomen zou moeten worden.

De SP ook? Ja, natuurlijk ook de SP. De gimmick van de SP is dat ze net doet alsof ze er niet echt bij hoort, zoals de Niet-Nix'ers echt niet stoffig en regentesk zijn en Pim's apostolen echt naar de burgers gaan luisteren om open nieuwe politiek te voeren. Zo zijn de tomaatjes inmiddels stiekem toch op weg naar een behoorlijk grote hap uit de representatieve taart om haar taak van geïnstitutionaliseerde oppositie binnen het liberal-democratische stelsel te gaan vervullen. Zoals het hoort in een veelzijdig liberaal politiek landschap. En dus horen ze wat ons betrft ook in deze top-tien thuis.

Ernst

Noten:
(1) Te Veldhuis, meest aansprekende uitspraak zoals hij liet optekenen in "Politieke Wijsheden", een uitgave van het Instituut voor Publiek en Politiek (1996);
(2) Jan Marinissen op www.sp.nl, 17 februari 2001.

voortdenderende GATS-trein en een moratorium daarover te eisen. Bij voldoende belangstelling kan wat gezamenlijk vervoer naar de demonstratie gereed worden.

* Donderdag 13 maart is uitgeroepen tot Europees actiedag over GATS.

Wij willen ook in Nederland in dat

kader iets organiseren, en zullen

daarvoor op 8 februari voorstellen

voortleggen.

Meer info: Kees Hudig, XminY, tel 020-6279661, email kh@xminy.nl

YANNIS SERIFIS, POLITIEKE GEVANGENE IN GRIEKENLAND

Op 27 Oktober arresteerde de Griekse staat de strijder voor sociale rechtvaardigheid, Yannis Serfis, en zond hem naar de nieuwe "witte cellen" van de Korydallos gevangenis. Serfis is 63 jaar oud en staat in Griekenland bekend als een anti-autoritaire vakbondsactivist die de laatste 35 jaar actief was in vele conflicten, vooral in naam van de autonome arbeidersbeweging.

De magistraten bevonden zijn detentie, op basis van de valse bewering dat hij de misdaad "deelname aan een terroristische groep" en "geniezen bezit van wapens" had begaan. Nadat de beschuldiging was uitgesproken, vonden er confrontaties plaats tussen betogers in solidariteit met Serfis - leden van linkse groepen, van de "Coalitie tegen Staatsterrorisme" en anarchisten en één betoger werd aangehouden. In een geschreven verklaring uitgedeeld voor hij de rechtbank binnen ging, zei Yannis Serfis:

"Heel de tijd hebben de autoriteiten gepoogd al degenen te belasteren die deelnamen aan het verzet tegen de militaire junta (1967-74), en die - in plaats van zich te verkopen - gekozen hebben het verzet verder te zetten. Hun reële doel is de groeiende autonome klassenbeweging. Zij willen revolutionair linkse en de anti-autoritaire en anarchistische bewegingen hinderen en aanvallen." Yannis Serfis mag niet alleen staan tegen de staatsrepressie!

Dit is niet de eerste keer dat Serfis onderworpen wordt aan deze staatsrepressie. Deze keer willen de autoriteiten dat hij toegeeft aan hun beschuldigingen van participatie aan de organisatie bekend als

"Revolutionary Organisation 17th November" ("17N"). Het enige bewijs tegen hem is dat hij veroemd werd in verklaringen van de aangehouden verdachten van de "17N". Jaren geleden werd Serfis beschuldigd van poging tot sabotage van de AEG fabriek, en van de moord op Christos Kasimis. Hij werd onschuldig bevonden voor deze aanklachten; en in die tijd was er een sterke solidariteitsbeweging met hem. Serfis is in de eerste plaats een sociale strijder. Hij verzet zich en spreekt zich uit tegen machtsmisbruik, en verkaart publieklijk zijn geloof in de vrijheid. Enkel degenen die hun ware bedoelingen achter autoriteit en geweld verbergen zijn bang van de waarheid. Het zijn die mensen die achter de goed georganiseerde pogingen van de staat zitten om sociale strijdigers zoals Yannis Serfis erin te luizen. Het zijn ook degenen die achter de groeiende represie tegen de sociale beweging in Griekenland zitten, hetgeen ook verband houdt met de zogenoemde "oorlog tegen terrorisme" van V.S. president Bush. In zijn verklaring van Oktober 2002, verklaarde Serfis het volgende:

Mijn vervolging heeft een lange geschiedenis en in het verleden werden vele valse beschuldigingen tegen mij ingebracht, telkens in relatie met mijn veronderstelde deelname in de organisatie bekend als de "17th November", en andere organisaties die in het nieuws waren. Ik wil nog eens duidelijk stellen dat ik geen relatie heb met deze organisaties en dat ze mij niet bezig houden omdat ze irrelevant zijn voor mijn politieke overtuiging en voor de logica achter mijn acties.

Ik was een fabrieksarbeider voor meer dan 40 jaar. Mijn politieke verklaringen en activiteiten zijn altijd publiek geweest, en binnen de context van een massale syndicalistische beweging. Ik heb actief deelgenomen aan de uitbouw van een principiële en compromisloze autonome arbeidersbeweging. Ik weet dat ik al 35 jaar een doelwit ben van degenen die het vervolgings- en represieapparaat in mijn land controleren. Dit was zelfs zo toen ik gedurende jaren een emigrant in het buitenland was. Tijdens de 7 jaar van militaire dictator werd ik tweemaal bij verstek veroordeeld voor mijn deelname in de verzetsorganisatie " Beweging van de 20th Oktober ". Mijn persoonlijke aanklagers waren welbekend in Griekenland: Hatzizisis, Adamopoulos, Karathanasis en anderen. Bij het aantreden van de post-militaire regering in 1977 werd ik gearresteerd voor "deelname aan een poging tot bomaanslag" in de AEG fabriek waar ik had gewerkt - maar werd ontslagen na een staking van 77 dagen. In het gewapende conflict dat plaatsvond in AEG dezelfde dag, werd Christos Kasimis in koelen bloede vermoord. Ook daarvan werd ik beschuldigd. Na 15 maanden gevangenschap werd ik onschuldig verklaard en vrijgelaten in een atmosfeer van

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΓΙΑΝΗ ΣΕΡΙΦΗ

"Ἔποντας ὄλους τοὺς
σῖρκτες καὶ συκρότυτες
μέν να με συλλάβουν καὶ
να με καταδίκησουν για
αὐτό που πραγματκά
εἴμαι καὶ δχὶ μὲν αὐτὸ που
θέλων αὐτοῖν να εἴμαι..."

ΑΝΤΙΓΕΤΑΣΗ

★ ΣΤΗ ΝΕΑ ΣΚΕΥΩΡΙΑ
★ ΣΤΙΣ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ
★ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΠΕΜΠΤΗ
7/11 6:30μμ ΚΑΜΑΡΑ

ΙΠΤΟΒΟΥΝΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗΝ ΓΕΣΣΑΝΟΝΙΚΗΣ

solidariteit met Sarifis, deze poster kondigt een demonstratie aan in Thessaloniki, de tweede stad van Griekenland

Overheidsinformatie over vlees?

EFFE CHECKEN!

En hoe zit het met
mijn pulsjes?

"Waarm?"

"Omdat je moeder het zegt!"

"Waarm?"

"Omdat de overheid graag wil
dat moeders hun kindertjes
wijsmaken dat dat goed voor je is."

"Waarm?"

"Omdat de overheid zichzelf ook graag ziet als Mamma
en Mamma als het kleine kind dat opvoeding nodig
heeft."

"Waarm?"

"Omdat de overheid wil dat Mamma gewoon doet wat zij
zeggen en zij wat Mamma zegt."

"Waarm?"

"Omdat de overheid vindt dat wij vlees moeten blijven
eten zonder lastige vragen te stellen."

"Waarm?"

"Omdat de overheid dat veeeeel
gemakkelijker vindt."

"Waarm?"

"Omdat het grote bedrijfsleven dat zijn geld verdient
met vleesconsumptie, dat graag ziet."

"Waarm?"

"Omdat zij graag rijk willen worden en het hun niet
uitmaakt hoeveel zij dieren daarvoor pijn moeten doen."

"Oooo, zeg dat dan! Wilde ik gewoon effe checken!"

Ernst

DE AUTONOME ALPINISTEN NODIGEN JE UIT!

In januari vindt in het Zwitserse Davos weer de jaarlijkse bijeenkomst van het World Economic Forum (WEF) plaats. Het WEF is de club van de 1000 grootste cq. 'meest toonaangevende' bedrijven, en op de jaarlijkse bijeenkomst komen de grote bazen van deze bedrijven bijeen, om achter gesloten deuren (hun invloed op) de wereld te bespreken, te netwerken, en te zorgen dat de neoliberalre globalisering voortmaakt. Meer informatie over het WEF en wat er zoal mis mee is, vindt je onderaan deze uitnodiging.

Op zaterdag 25 januari wordt er in Davos tegen het WEF gedemonstreerd. De demonstratie wordt georganiseerd door een verbond van Zwitserse en internationale groepen, onder de naam 'Oltner Buendnis', (vernoemd naar de plaats Olten waar het verbond is opgericht in november). De Oltner Buendnis roept internationaal op om naar de demonstratie te komen. De Autonome Alpinisten voor een Democratische Globalisering willen met een bus vanuit Nederland op vrijdag 24 januari vertrekken, om zaterdags met hun inbreng de demonstratie te verrijken, en zondags weer huiswaarts te keren. Een retourje Davos zal ongeveer 50 euro kosten, met een eventuele uitloop naar maximaal 60 euro als de bus halfvol is in plaats van helemaal vol. De opstapplaats wordt Utrecht en/of Amsterdam. In Davos worden door de Buendnis voorbereidingen getroffen voor overnachtingsmogelijkheden. Reserveer tijdig een plek in de bus bij

carla@infocentrumwageningen.nl onder vermelding van naam, telefoonnummer en e-mailadres. Je kunt ook bellen: 0317 423588 Voorafgaand aan het WEF zullen de Alpinisten enkele info avonden organiseren over het WEF en de acties in 2001. Schrijf de volgende data vast in je agenda:

UTRECHT, zondag 19 januari, 19.30 info avond WEF, plaats wordt nog bekendgemaakt Wil je ook een info avond in jouw woonplaats, neem dan contact op met Kees Stad khs@xmny.nl Hou voor updates over Davos en acties daaromtrent de Aktielijst in de gaten, of kijk op <http://www.globalinfo.nl> en Indymedia. Autonome Alpinisten voor een Democratische Globalisering is een initiatief van Carla (Infocentrum Wageningen), Donald, Kees (XminY, GlobalInfo.nl) en Myrthe.

Wochende gegen Ausbeutung & WEF

Er is een demonstratie op 25 januari, die van vorig jaar was vermakelijk en geslaagd tegelijk.

WAT IS ER MIS MET HET WEF?

Het WEF werd in 1971 opgericht door Professor Klaus Schwab, en is gevestigd in Genève. Het doel van de jaarlijkse bijeenkomst is de wereldwijde meest invloedrijke opinie vormers en besliszers met elkaar te laten netwerken. Op die manier moet een consensus bereikt worden over de antwoorden op mondiale politieke en economische kwesties.

Het WEF heeft op die manier in de afgelopen tien jaar een rol gespeeld als producent van ideologie en promoter van de neoliberalre agenda. Het WEF zegt als doel te hebben de wereld te verbeteren, maar als je veel geld betaald wil je er ook wat voor terug zien, dus verbazigwekkend is het niet dat het WEF uiteindelijk een dienststaat van 'big business'. Eerdere WEF bijeenkomsten waren belangrijke wegbereiders voor de Uruguay Ronde van de GATT (General Agreement on Trade and Tariffs, voorloper van de WTO) en voor het creeren van de Noordamerikaanse vrijhandelszone (NAFTA). Deze mijlpalen garandeerden transnationale ondernemingen toegang tot nieuwe afzetmarkten, vaak tegen zeer hoge kosten voor mens en milieu. Vorig jaar vond de WEF bijeenkomst plaats in New York, uit solidariteit met de VS die getroffen waren door 11 september. Dit jaar keert het WEF weer terug naar zijn vertrouwde plek, ski-oord Davos in Zwitserland.

WIE IS ER LID VAN HET WEF?

Bedrijven met een omzet van meer dan een miljard US dollar per jaar kunnen lid worden, en betalen daarvoor zo'n 15.000 dollar per jaar. Een bedrijf moet ook leiderschap vertonen in een 'industrie met toekomst', om voor WEF lidmaatschap in aanmerking te komen. De WEF leden vormen bij elkaar een zeer westers en mannelijk bolwerk, met slechts een tientje vrouwelijke leden en bijzonder weinig leden uit andere continenten dan Europa en Noord Amerika.

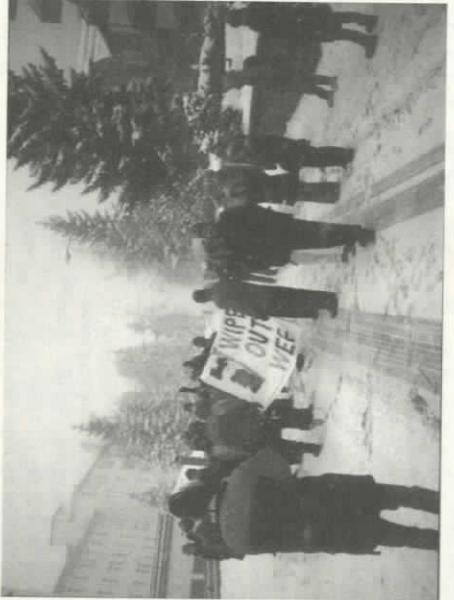
Uitnodigingen voor de jaarlijkse WEF bijeenkomsten zijn op naam gesteld en worden niet automatisch elk jaar verlengd. Binnen het WEF zijn er weer speciale clubs zoals "Global Leaders of Tomorrow", de "Club of Industry Governors" en "World Media Leaders."

Voor wat betreft de media beslist het WEF wie er wel en niet accreditatie krijgen. Journalisten worden onderverdeeld in drie categorieën, te beginnen met de categorie die geen toegang krijgt. Vervolgens is er een categorie die naar binnen mag, maar niet overal bij mogen. Tenslotte heb je de media bedrijven die lid zijn van het WEF en de "World Media Ledaars" club. Zij hebben onbeperkt toegang maar onafhankelijke journalistiek valt van hen niet te verwachten.

TRANSPARANTIE

Het WEF heeft verklaard zijn informatie en transparantie beleid te verbeteren, om zo de beschuldigingen van gebrek aan legitimiteit en

DEMO GEGEN DAS WELTWIRTSCHAFTSFORUM

PUBLIC EYE ON DAVOS

Oltner verbond heeft verder geest dat de demonstratie niet door de autoriteiten gehinderd wordt, en dat de militairen in hun kazernes blijven. De oproep wordt in Zwitserland ondersteund door verschillende solidariteitskollektieven, groene en rode politieke partijen, vluchtelingen- en anti-racisme groepen, infocafés en anti-WTO campagnes, en kerkelijke groepen.

Naat de demonstratie op de 25, organiseert een aantal organisaties, net als tijdens eerdere edities van het WEF, het 'Public Eye on Davos' van 23 tot 27 januari. Op deze 'tegentop' zullen ter zake Kundigen uit Noord en Zuid de neoliberaal agenda bekritisieren, en alternatieve voor een rechtvaardiger wereld presenteren. Het Public Eye is sterk verbonden met het World Social Forum, de tegenhanger van het WEF (de tegelijkertijd in Porto Allegre (Brazilië) plaatsvindt. De lokatie van het Public Eye is de Hugo Richter Hal, Scalaettastrasse 19 in Davos (naast de Nederlandse astmakliniek).

Voor meer informatie bezoek de volgende internet sites:
Het programma van Public Eye, en veel achtergrond informatie (Engels)
<http://www.publiceyeondavos.ch>

Oltner Buendnis, organiseert de demonstratie op 25 januari
* <http://www.oltnerbuendnis.ch>

Officiële site van het WEF
<http://www.weforum.org>

Magazine van het WEF
<http://www.worldlink.co.uk/Wordlink>

Veel kritische informatie over WEF 2001 en de blokkade plannen (in het Duits)
<http://www.bermuda.ch>

Informatie over de bedrijven die lid zijn van het WEF (naar verluidt niet gehele up to date) http://www.geocities.com/pwdyson/wef_orgs.htm

DUSNIEWS

POLITIEKE AGENDA JANUARI-FEBRUARI

Vrijdag 10 /zaterdag 11 januari

20:00: Eurodusnie herdenkt Marinus van der Lubbe. Vrijplaats Koppenhinksteeg, Leiden. Org: Eurodusnie. Info: 06-18200684 info@eurodusnie.nl http://squat.net/eurodusnie/prikbord/marinus.htm

Zaterdag 11 - zo 12 januari

Tweede Anarchisme Wiekent. Het Groene Dak, Utrecht. Staappaaltsen beschikbaar. Opgeven door 11 euro over te maken op giro 9023650 van Zin!, Utrecht. Info: 030-2767998 of menno@antenna.nl

Zondag 12 januari
14:00: Infodag rond AZC Utrecht. Met KURF, Stil, AFA, ACU, Voorstraat 71, Utrecht. Org: Ithaka. Info: Ithaka@anarchisme.nl of 06-18200684. Http://www.acu.nl

Zondag 12 januari
13:00: Symposium over Irak en Globalisering. Politiek cafe De Klinker, Van Broeckhuysenstraat 46, Nijmegen. Org: Nijmeegs Platform Tegen de 'Nieuwe Oorlog'. Info: e-mail: nijmeegsplatform@gmx.net. http://fly.to/nijmeegsplatform

Zondag 14 januari
'First ladies': Verkiezingsdebat in vrouwelijk perspectief. In Utrecht. Vrije toegang. Org: Tumult & Forum voor Democratische Ontwikkeling. Info: info@tumultdebat.nl http://www.tumultdebat.nl

Zondag 14 januari
Landelijke protest- en actiedag tegen het Nederlandse vluchtelingen- en asielbeleid. Tevens land manifestatie in Utrecht. In het hele land luiden de kerken vandaag de noodklokken! Org: Vluchtelingenwerk Nederland. Info: 020-6881311.

Zondag 16 januari
20:00: Feministisch Kafee in Utrecht. Elke 3e woe. v/d maand telkens rond een andere thema. ACU, Voorstraat 71, Utrecht. Org: St. Femi, Vrouwstudies en ACU. Info: Esther Vonk, e-mail: esther.vonk@let.uu.nl. Http://www.acu.nl en http://www.nextgeneration.let.uu.nl

Zondag 16 januari
19:00: maandelijkse demonstratie tegen de "Nieuwe Oorlog". Koningsplein, Nijmegen. Org: Nijmeegs Platform tegen de "Nieuwe Oorlog". Info: nijmeegsplatform@gmx.net http://fly.to/nijmeegsplatform

Zaterdag 18 januari
debat "parlementarisme of activisme" in Vrijplaats Boerhaavelaan, Leiden. met activisten en tweede kamerleden. zie elders.

Zaterdag 18 januari
Doe mee met "jouw ideale economie", 5 ochtenden met anderen nadenken over wat voor jou een vrije en sociale economie is. 3.brainstorms. In Utrecht. E 10,- voor alle bijeenkomsten op giro 9023650 trn Zin! Org: Zin!-voor vrijheid voor iedereen. Info: Metha@antenna.nl / 030-2767999.

Zaterdag 18 januari
Herdenkingdag Maarten Luther King, start Golfoorlog 1991. Leiden, 14:00 demonstratie voor vrede, van Stadhuisplein naar molen De Valk. Info: 06-44460264 Of organiseer je eigen actie!

Zaterdag 18 januari
Massale burgerinspectie van vliegbasis Volkel (N.Br.), op zoek naar daar aanwezige (Amerikaanse) kernwapens!. Om 12:00 vertrekken speciale bussen vanaf NS-stations Nijmegen en Bosch. Org: Platform Tegen de 'Nieuwe' Oorlog. Info: 030-2714376, e-mail: 043@kerkenvrede.nl. Http://www.wereldcrisis.nl

Zondag 19 januari
16:00-22:00: Themadag over feminism, met discussie, film, muziek, poëzie.

Tevens film 'Fem.Doc' over de ontstreden beeldvorming over feminism. Met vrouwen die aktief waren/zijn binnen de 2e feministiese golf en nieuwe initiatieven. Na de film discussie maakster van de film.. Cafe De Overkant, Bevrijdingstraat 38, Wageningen. Org: 't Sandkorreltie. Info: e-mail: sandkorreltie@infocentrumwageningen.nl

Zondag 19 januari
16:00-22:00: Themadag over feminism, met discussie, film, muziek, poëzie. Tevens film 'Fem.Doc' over de omstreden beeldvorming over feminism. Met vrouwen die aktief waren/zijn binnen de 2e feministiese golf en nieuwe initiatieven. Na de film discussie maakster van de film.. Cafe De Overkant, Bevrijdingstraat 38, Wageningen. Org: 't Sandkorreltie. Info: e-mail: sandkorreltie@infocentrumwageningen.nl

Woensdag 22 januari, 21:00: Thema-avond + video 'Fem.doc' over de omstreden beeldvorming over feminism. Met vrouwen die aktief waren/zijn binnen de 2e feministiese golf en nieuwe initiatieven. Na de film discussie maakster van de film.. Cafe De Overkant, Bevrijdingstraat 38, Wageningen. Org: 't Sandkorreltie. Info: e-mail: sandkorreltie@infocentrumwageningen.nl

Donderdag 23 - zondag 26 januari: World Social Forum - internationaal treffen van de Anders Globaliseringbeweging. In Porto Alegre/Brazilie. Info voor Nederland: De Wereld is niet te koop - Platform voor een andere globalisering. Info: 020-6897555, e-mail: niettekoop@hotmail.com. Http://www.anderewerefeld.nl

Donderdag 23 - dinsdag 28 januari: World Economic Forum, in Davos, Zwitserland. Kijk voor info over de tegentop van Anders Globalisten (World Social Forum) op http://www.indymedia.ch.

Donderdag 26 januari
vanaf 20:00: Politiek Cafe ALARM! in Utrecht: ontmoetingsplek voor links-buitengparlementair Utrecht. Div. actuele thema's. In het ACU, Voorstraat 71, Utrecht. Gratis. Info: 030-2314590. Http://www.acu.nl.

Zaterdag 25 januari
Dichters(sters) avond in Leiden, zie elders.

Zondag 2 februari 14:00-17:00: Vergadering van/voor de aangesloten organisaties bij het Platform Keer Het Tij: terugblik op uitslag van de verkiezingen, en wat betekent die voor de activiteiten van het Platform? Waarschijnlijk in Amsterdam. Info: e-mail: info@keerhettij.nl. Http://www.keerhettij.nl

Zaterdag 15 februari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 15 februari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 15 februari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 15 februari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 15 februari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 15 februari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 15 februari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 15 februari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 15 februari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 15 februari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 15 februari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

POLITIEKE AGENDA JANUARI-FEBRUARI

zaal open 19:30

20:00

Wilt er wat te kiezen!

Een debat over de zin en onzin van de parlementaire democratie

Alejandra Slutsky

(kandidaat kamerlid voor de Socialistische Partij)

Wijnand Duyvendak

(kamerlid voor Groen Links)

Bert van Wakeren

(Federatie Kollektief Rampenplan)

Marco van Duijn

(anarchistisch collectief Eurodusnie)

2.2.30 Frank van Schaik

(opstand komediant)

Mardigrash

Concert: Mardigrash is association. Freedom. Original individuals creating engaging sounds. Fresh and grooving melodies. Solid bass lines. Bizar rythmes. Complex feelings. Familiar tunes. Harsh cries. Concerned lyrics. Friendly faces. Confused minds. Graceful movement. Beautiful forms out of surprising chaotic processes Stop. aansluitend DJ

Vrijplaats Boerhaavelaan

Adres, Boerhaavelaan 345 Leiden ('10 minuten van CS tel 071 5173019 Email: info@eurodusnie.nl zie voor laatste info het webadres http://eurodusnie.nl

30.1.13150 en Rein Heijne, 010-4049148.

Vrijdag 7 februari
12:45-13:45 Wake Vrouwen in het Zwart: 'Israel: stop bezetting Gaza en West-Gever en ontuum neederlandingen in Palestijns Gebied!' Spuit (bij het Lieverdje), Amsterdam. elke 1e vrijdag van de maand! Org: Vrouwen in het Zwart. Info: Lily v/d Berg, e-mail: osp@xs4all.nl. Http://www.vrouwenvinhetzwart.nl

Woensdag 19 februari
20:00: Feministisch Kafee in Utrecht. Org: Platform Tegen de 'Nieuwe' Oorlog. Info: 030-2714376, e-mail: info@kerkenvrede.nl. Http://www.vredessite.nl en http://www.wereldcrisis.nl.

Dinsdag 25 februari
17:00: Herdenking Februaristaking (1941) bij het standbeeld van de Dokwerker op het Jonas Daniel Meijer-plein in Amsterdam.

Donderdag 27 februari
Aktiedag en manifestatie over sociaal-economische verschillen in de gezondheidszorg. Org: Sociale Alliantie, Sjakus, Chronisch Zieken- en Gehandicaptenraad. Info: Land. Steunpunt Vrouw en de Blijstand, 030-2341841, e-mail: lsveb@xs4all.nl. Http://www.bijstandsvoorvrouwen.nl.

Dinsdag 25 februari
17:00: Herdenking Februaristaking (1941) bij het standbeeld van de Dokwerker op het Jonas Daniel Meijer-plein in Amsterdam.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'Fem.Doc.'; twee generaties feministen op zoek naar de beeldvorming over het feminism. Na afloop gesprek over de film. Cafe Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam Info: Cas Boot, e-mail: cas@agogo.nl.

Zaterdag 25 januari
13:00: Landelijke demonstratie tegen de oorlog in Irak. Dam, Amsterdam. Vandaag 21:30: Vertoning videofilm 'F

Nooit zeggen: "Ik heb geen geld."
Je moet altijd zeggen: "Daar kan ik op het ogenblik nog geen geld voor vrijmaken."
(Gerard Reve)

Geachte abonnees,

Het kapitalisme is een door en door verrot systeem, dat volgens de alzijdne deskundigen van de Internationale Kommunistische Stroming te vergelijken valt met een al eeuwen in staat van ontbinding verkerend lijk, dat met haar laatste stuiprekkingen (en gesteund door de reaktionaire vakbonden) de arbeidersklasse naar de rand van de afgrond wil brengen.

Het blad **Dusnieuws** ondervindt ook de gevolgen van de toenemende economische misère, die inherent is aan het kapitalisme. Hierdoor hebben wij de laatste tijd moeite met het betalen van de drukkersrekeningen.

Dit probleem heeft nu dusdanige vormen aangenomen dat het verschijnen van Dusnieuws 40 enkel mogelijk is indien door Dusnieuws een aantal facturen betaald wordt.

Bij deze doen wij daarom een dringende oproep aan onze lezers om nog eens in de buidel te tasten, zodat Dusnieuws kan blijven verschijnen. Dit kan door een eenmalige gift te storten op ons gironummer 3184679 van Eurodusnieuws, o.v.v. 'gift'. Donateur worden is nog beter. Geef dan je bank opdracht iedere maand wat Euros aan ons over te maken, zodat tegenover de structurele uitgaven van Dusnieuws ook structurele inkomsten komen te staan.

Tenslotte wijzen we jullie op de mogelijkheid van het bereiken van de status van *postzegelbonnee*. Veel Dusnieuwslezers zijn dit al. Wil je dit worden, maak dan (minimaal) € 10 over op gironummer 3184679, van Eurodusnieuws-Dusnieuws, o.v.v. *postzegelbonnee*.

*
Je ontvangt dan 6 keer Dusnieuws op je deurmat.

Met vriendelijke groet, de redactie.